Torsdag den 21. januar 2021

P9_TA(2021)0025

EU's strategi for ligestilling mellem kønnene

Europa-Parlamentets beslutning af 21. januar 2021 om EU's strategi for ligestilling mellem kønnene (2019/2169(INI))

(2021/C 456/19)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 2 og 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 6, 8, 10, 83, 153 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

— der henviser til FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og verdensmålene for bæredygtig udvikling, navnlig mål 5 og dets målsætninger og indikatorer,

— der henviser til De Forenede Nationers konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) af 18. december 1979,

— der henviser til direktiver vedtaget siden 1975 om forskellige aspekter af ligebehandlingen af mænd og kvinder (direktiv 79/7/EØF ([1]), direktiv 86/613/EØF ([2]), direktiv 92/85/EØF ([3]), direktiv 2004/113/EF ([4]), direktiv 2006/54/EF ([5]), direktiv 2010/18/EU ([6]) og direktiv 2010/41/EU ([7])),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU ([8]) (direktivet om balance mellem arbejds- og privatliv),

— der henviser til Kommissionens forslag af 14. marts 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer) (COM(2012)0614),

— der henviser til Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),

— der henviser til forslag til Rådets afgørelse af 4. marts 2016 om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (COM(2016)0109),

— der henviser til arbejdsdokument af 6. marts 2019 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen »2019 Report on equality between women and men in the EU« (SWD(2019)0101),

---

([1]) Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (EFT L 6 af 10.1.1979, s. 24).

([2]) Rådets direktiv 86/613/EØF af 11. december 1986 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv, herunder i landbrugserhverv, samt om beskyttelse af kvinder i selvstændige erhverv i forbindelse med graviditet og barsel (EFT L 359 af 19.12.1986, s. 56).

([3]) Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1).

([4]) Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser (EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37).

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).

([6]) Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF (EUT L 68 af 18.3.2010, s. 13).

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/41/EU af 7. juli 2010 om anvendelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i selvstændige erhverv og om ophævelse af Rådets direktiv 86/613/EØF (EUT L 180 af 15.7.2010, s. 1).

([8]) EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79.

— der henviser til sin beslutning af 13. februar 2020 om EU's prioriteter for den 64. samling i FN's Kommission for Kvinders Status ([9]),

— der henviser til sin beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 13. februar 2019 om konstatering af tilbagegang med hensyn til kvinders rettigheder og ligestilling i EU ([11]),

— der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen og andre foranstaltninger til bekæmpelse af kønsbaseret vold ([12]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2018 om ligestilling inden for mediesektoren i EU ([13]),

— der henviser til ligestillingsindekset 2019 fra Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder (EIGE), som blev offentliggjort den 15. oktober 2019,

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2019 om ligestilling og beskatning i EU ([14]),

— der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om ligestilling i EU's handelsaftaler ([15]),

— der henviser til sin beslutning af 3. oktober 2017 om styrkelse af kvinders økonomiske indflydelse og status i den private og offentlige sektor i EU ([16]),

— der henviser til sin beslutning af 14. juni 2017 om behovet for en EU-strategi til at gøre en ende på og forebygge kønsbestemt pensionsforskel ([17]),

— der henviser til sin beslutning af 14. marts 2017 om ligestilling mellem mænd og kvinder i Den Europæiske Union i 2014-2015 ([18]),

— der henviser til sin beslutning af 14. februar 2017 om fremme af ligestilling mellem kønnene i forbindelse med mental sundhed og klinisk forskning ([19]),

— der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 100 fra 1951 om lige løn og til ILO's konvention nr. 190 fra 2019 om vold og chikane,

— der henviser til Kommissionens henstilling af 7. marts 2014 om styrkelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder gennem åbenhed ([20]),

— der henviser til Kommissionens strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. november 2017 med titlen »EU's handlingsplan 2017-2019: Bekæmpelse af kønsbestemte lønforskelle« (COM(2017)0678),

— der henviser til Kommissionens 2019-rapport om ligestilling mellem kvinder og mænd i EU,

— der henviser til Rådets konklusioner af 13. juni 2019 om »Udligning af den kønsbestemte lønforskel: Vigtigste politikker og foranstaltninger«,

— der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om fattigdom: et kønsperspektiv ([21]),

---

([9]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0039.
([10]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0025.
([11]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0111.
([12]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0080.
([13]) EUT C 390 af 18.11.2019, s. 19.
([14]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0014.
([15]) EUT C 162 af 10.5.2019, s. 9.
([16]) EUT C 346 af 27.9.2018, s. 6.
([17]) EUT C 331 af 18.9.2018, s. 60.
([18]) EUT C 263 af 25.7.2018, s. 49.
([19]) EUT C 252 af 18.7.2018, s. 99.
([20]) EUT L 69 af 8.3.2014, s. 112.
([21]) EUT C 76 af 28.2.2018, s. 93.

Torsdag den 21. januar 2021

— der henviser til sin beslutning af 16. november 2017 om bekæmpelse af uligheder som et middel til at stimulere jobskabelse og vækst ([22]),

— der henviser til sin beslutning af 26. februar 2014 om seksuel udnyttelse og prostitution og konsekvenserne deraf for ligestillingen mellem kønnene ([23]),

— der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om eksterne faktorer, som udgør hindringer for kvindelig iværksættervirksomhed i Europa ([24]),

— der henviser til sin beslutning af 4. april 2017 om kvinder og deres rolle i landdistrikterne ([25]),

— der henviser til sin beslutning af 15. november 2018 om pasningstilbud i EU til forbedring af ligestillingen mellem kønnene ([26]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ([27]),

— der henviser til sin beslutning af 16. januar 2018 om kvinder, ligestilling og klimaretfærdighed ([28]),

— der henviser til sin beslutning af 28. april 2016 om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders position i den digitale tidsalder ([29]),

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2015 om EU's strategi for ligestilling mellem kønnene efter 2015 ([30]),

— der henviser til Rådets konklusioner af 10. december 2019 om økonomier præget af kønsligestilling i EU: vejen frem,

— der henviser til den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig princip nr. 1, 2, 3, 6, 9, 11, 12 og 15,

— der henviser til EU's kønshandlingsplan II og det fælles arbejdsdokument om ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders indflydelse og status: ændring af pigers og kvinders liv via EU's eksterne forbindelser 2016-2020 (SWD(2015) 0182),

— der henviser til Beijingerklæringen og -handlingsprogrammet og resultaterne af gennemgangskonferencen,

— der henviser til den internationale konference om befolkning og udvikling (ICPD), handlingsprogrammet herfra samt resultaterne af gennemgangskonferencerne,

— der henviser til Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer fra 2016 og det forbedrede Limaarbejdsprogram om køn samt dets ligestillingshandlingsplan fra december 2019,

— der henviser til undersøgelsen fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) med titlen »Violence against women: an EU-wide survey«, der blev offentliggjort i 2014,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2020 med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152),

— der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 7. maj 2020 med titlen »Demografiske udfordringer i EU i lyset af de økonomiske og udviklingsmæssige uligheder«,

---

([22]) EUT C 356 af 4.10.2018, s. 89.
([23]) EUT C 285 af 29.8.2017, s. 78.
([24]) EUT C 11 af 12.1.2018, s. 35.
([25]) EUT C 298 af 23.8.2018, s. 14.
([26]) EUT C 363 af 28.10.2020, s. 80.
([27]) Vedtagne tekster, P9_TA(2020)0054.
([28]) EUT C 458 af 19.12.2018, s. 34.
([29]) EUT C 66 af 21.2.2018, s. 44.
([30]) EUT C 407 af 4.11.2016, s. 2.

— der henviser til EU's charter for ligestilling mellem kvinder og mænd på lokalt plan,

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A9-0234/2020),

A. der henviser til, at retten til ligebehandling er en konstituerende grundlæggende rettighed, der er anerkendt i EU-traktaterne og i chartret om grundlæggende rettigheder og er af afgørende betydning for den videre udvikling;

B. der henviser til, at medlemsstaterne i gennemsnit opnåede 67,4 ud af 100 point i EU's indeks for ligestilling mellem kønnene 2019, hvilket er blevet forbedret med blot 5,4 point siden 2005;

C. der henviser til, at skadelige strukturer og stereotyper i hele verden fastholder ulighed, og at det vil fremme ligestillingen mellem kønnene at afskaffe disse strukturer og stereotyper; der henviser til, at fremme af ligestilling mellem kønnene og investering i kvinder og piger ikke blot gavner samfundet som helhed, men også er et mål i sig selv; der henviser til, at det er vigtigt at undersøge de vedvarende og grundlæggende årsager til fænomenet »the leaky pipeline«; der henviser til, at der er behov for en stærk kvinderettighedsbevægelse for at opretholde de demokratiske værdier, de grundlæggende rettigheder og kvinders rettigheder i særdeleshed, og henviser til, at trusler mod kvinders rettigheder også udgør trusler mod demokratiet;

D. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af køn ofte også er kombineret med forskelsbehandling på grund af identitet, f.eks. køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, seksuel orientering, kønsidentitet og -udtryk, klasse og/eller indvandrerstatus, som udløser dobbelt eller flerdobbelt forskelsbehandling; der henviser til, at et horisontalt intersektionelt perspektiv er afgørende i enhver ligestillingspolitik for at anerkende og behandle de mange trusler om forskelsbehandling; der henviser til, at EU's politikker hidtil ikke har anvendt en intersektionel tilgang og hovedsagelig har fokuseret på den individuelle dimension af forskelsbehandling, som ikke behandler de institutionelle, strukturelle og historiske dimensioner; der henviser til, at anvendelsen af en intersektionel analyse ikke blot gør det muligt for os at forstå de strukturelle barrierer, men også giver belæg for at skabe benchmarks og udstikke en kurs mod strategiske og effektive politikker til bekæmpelse af systemisk forskelsbehandling, udstødelse og ulighed mellem kønnene, og henviser til, at sådanne bestræbelser skal imødegå alle former for forskelsbehandling for at opnå ligestilling for alle kvinder;

E. der henviser til, at EU har vedtaget vigtig lovgivning og gjort afgørende fremskridt hen imod at opnå ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at disse bestræbelser imidlertid er aftaget i de seneste år, mens bevægelserne imod ligestillingspolitikker og kvinders rettigheder er vokset og forsøger på igen at gøre de traditionelle kønsroller til normen, sætter spørgsmålstegn ved status quo og blokerer yderligere fremskridt; der henviser til, at disse bevægelser, som modsætter sig ligestillingspolitikker, mangfoldige familiekonstellationer, ægteskab mellem personer af samme køn, seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) samt kønsmainstreaming, forsøger at påvirke udformningen af de nationale og europæiske politikker med henblik på at tilbagerulle allerede fastsatte grundlæggende rettigheder på en måde, der giver anledning til bekymring, og henviser til, at trusler mod kvinders rettigheder også altid indebærer trusler mod demokratiet og den sociale og økonomiske udvikling;

F. der henviser til, at sundhedsrettigheder, navnlig seksuelle og reproduktive sundhedsrettigheder, er grundlæggende rettigheder for kvinder, som bør fremmes og ikke på nogen måde må udvandes eller afskaffes;

G. der henviser til, at der i visse medlemsstater er synlig tilbagegang, herunder inden for kvinders økonomiske indflydelse og status, og at ligestilling mellem kønnene risikerer at blive rykket længere ned på medlemsstaternes dagsorden;

H. der henviser til, at én ud af tre kvinder på 15 år eller derover i EU har været udsat for en eller anden form for fysisk og/eller seksuel vold ([31]), én ud af to har været udsat for seksuel chikane, og én ud af 10 har været udsat for chikane på internettet;

([31]) FRA-undersøgelse fra 2014, den mest omfattende på EU-plan på området, baseret på data fra 28 medlemsstater.

Torsdag den 21. januar 2021

I. der henviser til, at enhver form for vold mod kvinder (fysisk, seksuel, psykisk, økonomisk vold og cybervold) er en krænkelse af menneskerettighederne og en af de største hindringer for at opnå ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at et liv uden vold er en forudsætning for lighed; der henviser til, at kønsbaseret vold inden for sundhed, f. eks. obstetrisk og gynækologisk vold, er former for vold, som først i de senere år er kommet frem i lyset, og henviser til, at vold mod ældre kvinder stadig i vidt omfang ikke er tilstrækkeligt anerkendt; der henviser til, at desinformationskampagner, der har til formål at undergrave ligestillingen mellem kønnene, også blokerer fremskridt vedrørende spørgsmålet om afskaffelse af vold mod kvinder, som det har været tilfældet i forbindelse med Istanbulkonventionen, hvilket fører til folkelig modstand og skadelige politiske beslutninger i nogle medlemsstater;

J. der henviser til, at menneskehandel er en af de mest åbenlyse krænkelser af de grundlæggende rettigheder og den menneskelige værdighed; der henviser til, at kvinder og piger udgør 80 % af de registrerede ofre for menneskehandel og 95 % af de registrerede ofre for menneskehandel med henblik på seksuel udnyttelse; der henviser til, at menneskehandel er en voksende del af den organiserede kriminalitet, en form for slaveri og en krænkelse af menneskerettighederne og hovedsagelig er rettet mod kvinder og børn, navnlig med henblik på seksuel udnyttelse; der henviser til, at prostitutionsmarkedet nærer handelen med kvinder og børn og forværrer volden mod dem; der henviser til, at medlemsstaterne er nødt til at udforme deres sociale og økonomiske politikker på en sådan måde, at de hjælper sårbare kvinder og piger ud af prostitution, herunder ved at indføre særlige sociale og økonomiske politikker, der er udformet til at hjælpe dem;

K. der henviser til, at fattigdom og social udstødelse har strukturelle årsager, som skal udryddes og vendes, navnlig gennem politikker vedrørende beskæftigelse, boliger, mobilitet og adgang til offentlige tjenester; der henviser til, at prostitution og menneskehandel, navnlig med kvinder og børn, med henblik på seksuel udnyttelse er en form for slaveri og uforenelige med den menneskelige værdighed, navnlig i lande, hvor prostitutionsbranchen er blevet legaliseret; der henviser til, at menneskehandelen er stigende i hele verden som følge af stigningen i den organiserede kriminalitet og dens lønsomhed; der henviser til, at prostitutionsmarkedet nærer handelen med kvinder og børn og forværrer volden mod dem, navnlig i lande, hvor prostitutionsbranchen er blevet legaliseret;

L. der henviser til, at psykisk eller seksuel chikane på arbejdspladsen eller chikane med alvorlige konsekvenser for de personlige og faglige ambitioner ifølge FN opleves af næsten 35 % af alle kvinder i verden og er skadelige for kvinders selvværd og deres forhandlingsposition med henblik på et mere rimeligt vederlag; der henviser til, at et rimeligt vederlag og økonomisk uafhængighed er en afgørende forudsætning for kvinders mulighed for at komme ud af et voldeligt forhold;

M. der henviser til, at ligestilling mellem mænd og kvinder kun kan opnås ved at garantere deres lighed for loven samt lige muligheder vedrørende adgang til uddannelse og beskæftigelse;

N. der henviser til, at traditionelle kønsroller og -stereotyper stadig har indflydelse på opgavefordelingen i hjemmet, inden for uddannelse, på arbejdspladsen og i samfundet; der henviser til, at ulønnet omsorgsarbejde og husligt arbejde hovedsagelig udføres af kvinder, hvilket påvirker beskæftigelsen og karriereudviklingen og bidrager til kønsbestemte løn- og pensionsforskelle; der henviser til, at foranstaltninger til opnåelse af balance mellem arbejdsliv og privatliv, f. eks. direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv, er vigtige første skridt, som først og fremmest skal omsættes korrekt af medlemsstaterne, gennemføres fuldt ud til tiden og også suppleres af yderligere foranstaltninger med henblik på at inddrage flere mænd i ulønnet omsorgsarbejde — idet det understreges, at det har samme værdi som lønnet arbejde — og omsorgsarbejde og med henblik på at fremme ligestillingsmodellen for så vidt angår indtjening og omsorgsydelser; der henviser til, at traditionelle strukturer, ubetalt omsorgsarbejde og negative incitamenter i nationale beskatningspolitikker bidrager til at presse kvinder ud i eller holde dem fast i en biforsørgerstatus, hvilket har negative konsekvenser for kvinder og deres økonomiske uafhængighed samt for samfundet som helhed;

O. der henviser til, at skøn viser, at 80 % af alle omsorgsopgaver i hele EU udføres af uformelle plejere, som for de flestes vedkommende er kvinder (75 %), hvilket er et tegn på, at der en kønskløft hvad omsorgsopgaver angår, hvilket har stor indflydelse på den kønsbestemte pensionsforskel; der henviser til, at 50 % af plejerne under 65 år kombinerer omsorgsopgaver med beskæftigelse, hvilket vanskeliggør balancen mellem arbejdsliv og privatliv; der henviser til, at plejere ofte er ansat i job, som kræver et lavt færdighedsniveau og er dårligt betalte, og som de kan tilpasse til deres omsorgsplan, og at de kan se sig nødsaget til at nedsætte arbejdstiden eller opgive betalt arbejde; der henviser til, at

mellem 7 % og 21 % af de uformelle plejere nedsætter deres arbejdstid, og mellem 3 % og 18 % trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet; der henviser til, at leveringen af kvalitetspleje i EU varierer meget både i og mellem medlemsstaterne, mellem private og offentlige miljøer, mellem byer og landdistrikter og forskellige aldersgrupper; der henviser til, at data om levering af pleje i EU er temmelig fragmenteret, og at der mangler en holistisk tilgang, som kan løse de demografiske udfordringer, som EU står over for, og som resulterer i et pres på de offentlige udgifter;

P. der henviser til, at der er mangler med hensyn til at tilpasse børnepasningssystemer i de forskellige medlemsstater til forældrenes behov, herunder enlige forældres (primært enlige mødres) behov, og at det fortsat er vanskeligt at forene familie-, privat- og arbejdsliv, især for kvinder; der henviser til, at kvinder over 45 år ofte er underbeskæftigede og ansat på langt ringere vilkår end mænd, især når de vender tilbage til arbejdslivet efter barsels- eller forældreorlov, eller når de er tvunget til at forene arbejde og omsorg for familiemedlemmer;

Q. der henviser til, at der for at fremme balancen mellem arbejdsliv og privatliv bør sørges for et gennemtænkt system for omsorgsrelateret orlov med omsorgsfaciliteter af høj kvalitet, som er lettilgængelige og prismæssigt overkommelige, og at udgiften til disse faciliteter bør anses som en del af infrastrukturinvesteringerne; der henviser til, at disse tjenester er en forudsætning for kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og i ledende stillinger inden for videnskab og forskning;

R. der henviser til, at beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med barsel er en rettighed, som skal opretholdes fuldt ud, og at længere barselsperioder med fulde rettigheder og fuld løn bør være en realitet;

S. der henviser til, at retten til lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ikke altid er garanteret, selv hvis den er lovfæstet; der henviser til, at kollektive overenskomstforhandlinger er et vigtigt aktiv i indsatsen for at vende og overvinde uligheder mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet; der henviser til, at den kønsbestemte timelønsforskel i EU ligger på 16 %, om end dette tal varierer betydeligt medlemsstaterne imellem; der henviser til, at den kønsbestemte lønforskel stiger til 40 %, når beskæftigelsesfrekvensen og den samlede arbejdsmarkedsdeltagelse tages i betragtning; der henviser til, at følgerne af den kønsbestemte lønforskel omfatter en kønsbestemt forskel i pensionsindkomst på 37 %; der henviser til, at situationen vedrørende arbejdsmarkedsdeltagelse er således, at 8 % af alle mænd i EU arbejder på deltid sammenlignet med 31 % af alle kvinder, hvilket afslører vedvarende uligheder, hvis grundlæggende årsager skal tackles;

T. der henviser til, at der — selv om kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet er vokset — er vedvarende kønsbestemte forskelle, som kan sætte kvinder i sårbare eller usikre situationer; der henviser til, at den kønsbetingede forskel i beskæftigelsesfrekvensen i EU ligger på 11,6 % ([32]); der henviser til, at kvinder er underrepræsenterede i vellønnede sektorer og beslutningstagende stillinger, at de oftere har et job, som de er overkvalificerede til, og at én ud af fem kvindelige arbejdstagere i EU tilhører den laveste løngruppe, sammenlignet med én ud af ti mænd; der henviser til, at følgerne af den kønsbestemte lønforskel omfatter en kønsbestemt forskel i pensionsindkomst på 37 % ([33]) — en situation der vil vare ved i de kommende årtier — og en ulige grad af økonomisk uafhængighed mellem kvinder og mænd; der henviser til, at der er behov for en ambitiøs indsats for at fjerne alle disse kønsskævheder;

U. der henviser til, at underrepræsentationen af kvinder på arbejdsmarkedet også fører til deres ulige deltagelse i beslutningstagningen eller lønninger og derfor begrænser kvinders potentiale til at ændre økonomiske, politiske, sociale og kulturelle strukturer; der henviser til, at vertikal og horisontal opdeling inden for beskæftigelse samt forskelsbehandling ved ansættelse og forfremmelse er en af hovedårsagerne til den kønsbestemte lønforskel; der henviser til, at kønskvoter, »zipper list«-systemet og efterfølgende sanktioner i tilfælde af manglende overholdelse eller ikkefungerende procedurer har vist sig at være effektive foranstaltninger til at sikre ligestilling og bekæmpe ulige magtforhold;

([32]) Kommissionens meddelelse med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025« (COM(2020)0152).

([33]) Europa-Parlamentets beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel (vedtagne tekster, P9_TA(2020)0025).

V. der henviser til, at der er et økonomisk argument for kvinders fulde deltagelse i økonomien, da den kønsbetingede forskel i beskæftigelsesfrekvensen koster Europa 370 mia. EUR om året ([34]);

W. der henviser til, at adgang til omfattende og alderssvarende oplysninger og til seksual- og samlivsundervisning samt adgang til seksuel og reproduktiv sundhedspleje og rettigheder, herunder familieplanlægning, svangerskabsforebyggende metoder og sikker og lovlig abort, er afgørende for at opnå ligestilling mellem kønnene og udrydde kønsbaseret vold; der henviser til, at krænkelser af kvinders SRSR, herunder nægtelse af sikker og lovlig abort, er en form for vold mod kvinder; der henviser til, at omfattende seksual- og samlivsundervisning og pigers og kvinders selvstændighed og mulighed for at træffe frie og uafhængige beslutninger om deres krop og liv er forudsætninger for deres økonomiske uafhængighed og dermed for ligestilling mellem kønnene og udryddelse af kønsbaseret vold;

X. der henviser til, at kvinder har været i spidsen for kampen mod covid-19-pandemien, og at den nuværende krise har en uforholdsmæssig stor indvirkning på kvinder, piger og ligestillingen mellem kønnene; der henviser til, at disse indvirkninger spænder fra en bekymrende stigning i kønsrelateret vold og chikane, ulønnede omsorgsopgaver og huslige opgaver samt en ulige fordeling af disse til begrænset adgang til SRSR og enorme økonomiske og arbejdsrelaterede konsekvenser for kvinder, navnlig sundhedspersonale, plejere og arbejdstagere i andre kvindedominerede og udsatte sektorer; der henviser til, at der er behov for foranstaltninger til at modvirke dette; der henviser til, at genopretningsprogrammer eller omstillingsmidler bør tildeles på en kønsbalanceret måde; der henviser til, at spareforanstaltninger tidligere har vist sig at skade kvinder, kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene;

Y. der henviser til, at overholdelsen af grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene, er en forudsætning for at skabe og udbrede mangfoldige kulturelle og uddannelsesmæssige udtryksformer, da alle kulturelle og kreative sektorer har en betydelig indflydelse på vores overbevisninger, værdier og opfattelser, når det drejer sig om kønsspørgsmål;

Z. der henviser til, at kvinder og piger møder en række forhindringer på sportsområdet og ikke kun udsættes for vold, men også forskelsbehandling hvad angår vederlag, præmiepenge og arbejdsvilkår, og er stærkt underrepræsenteret i bestyrelserne i sports- og medieorganisationer;

AA. der henviser til, at kvinder kun udgør 34,4 % af EU's selvstændige og 30 % af alle nystartede iværksættere;

AB. der henviser til, at fattigdom og social udstødelse i Europa i uforholdsmæssig grad rammer kvinder, navnlig enlige mødre, kvinder med handicap, ældre kvinder, kvinder fra landdistrikter og fjerntliggende områder, kvindelige migranter og kvinder fra etniske mindretal; der henviser til, at 15 % af husholdningerne med børn på EU-plan er husstande med en enlig forælder; der henviser til, at 85 % af disse husstande drives af enlige mødre, samtidig med at 47 % af husstandene med en enlig forælder i 2017 var truet af fattigdom eller social udstødelse; der henviser til, at hjemløshed blandt kvinder er et stigende problem; der henviser til, at direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling, som skulle sikre en større beskyttelse gennem en horisontal tilgang, fortsat blokeres af Rådet;

AC. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene og inddragelse af kvinder i beslutningstagningen er en forudsætning for bæredygtig udvikling og effektiv håndtering af klimaudfordringerne med henblik på at opnå en rimelig og retfærdig omstilling, der ikke lader nogen i stikken; der henviser til, at klimakrisen forværrer uligheder mellem kønnene og gør det vanskeligere at opnå retfærdighed mellem kønnene; der henviser til, at virkningen af klimaændringer opleves anderledes af kvinder, eftersom de er mere sårbare og af forskellige årsager står over for større risici og byrder, der strækker sig fra ulige adgang til ressourcer, uddannelse, jobmuligheder og jordrettigheder til sociale og kulturelle normer, stereotyper og forskellige intersektionelle oplevelser; der henviser til, at alle klimatiltag skal omfatte et kønsperspektiv og et intersektionelt perspektiv; der henviser til, at kvinders rettigheder skal styrkes for at dæmpe virkningerne af klimaændringer på kvinder, og at der skal skabes muligheder for, at kvinder nemmere kan komme til at spille en større rolle i drøftelserne og beslutningerne om klimaændringer som ledere, fagpersoner og tekniske drivkræfter bag forandring;

([34]) https://www.eurofound.europa.eu/da/news/news-articles/gender-employment-gap-costs-europe-eu370-billion-per-year

AD. der henviser til, at kvinder i landdistrikter står over for talrige udfordringer, herunder lavere levestandarder, mere begrænsede beskæftigelsesmuligheder, relativ isolation fra markeder, begrænset adgang til infrastruktur, herunder infrastruktur i landdistrikterne, offentlige tjenester og sundhedspleje, adgang til uddannelse (herunder seksualundervisning) og oplysninger om uddannelsesmuligheder, og at de er underrepræsenteret i beslutningstagende fora; der henviser til, at de muligvis udfører usynligt arbejde på landbrugsbedrifter på grund af en manglende formel status for medhjælpende ægtefæller, hvilket gør det vanskeligt at få deres arbejde anerkendt af de nationale systemer;

AE. der henviser til, at der bor 46 millioner kvinder og piger med handicap i EU; der henviser til, at dette tal udgør næsten 60 % af det samlede antal personer med handicap; der henviser til, at de fleste handicap opstår med alderen;

AF. der henviser til, at mere end halvdelen af de kvinder i den erhvervsaktive alder, der har et handicap, er økonomisk inaktive; der henviser til, at andelen af kvinder med handicap, der lever med alvorlige materielle afsavn, i alle medlemsstater er højere end for kvinder uden handicap;

AG. der henviser til, at ligestillingsindekset for 2019 afslører vedvarende uligheder mellem mænd og kvinder i den digitale sektor og understreger behovet for et kønsperspektiv i og en kønsspecifik konsekvensanalyse af alle politikker vedrørende digital omstilling; der henviser til, at det er af afgørende betydning at lukke den kønsbestemte digitale kløft med bedre adgang til teknologi og internet for piger og kvinder; der henviser til, at kvinder er en uudnyttet ressource inden for nye områder såsom det digitale område, kunstig intelligens og IKT, idet kvinder tegner sig for blot 16 % af de næsten 8 millioner mennesker, der arbejder inden for IKT i Europa; der henviser til, at andelen af mænd, der arbejder i den digitale sektor, er tre gange større end andelen af kvinder; der henviser til, at fremme af flere kvinders beskæftigelse i den digitale sektor og andre sektorer med fremtid er af afgørende betydning for at bekæmpe kønsbestemte løn- og pensionsforskelle og sikre kvinders økonomiske uafhængighed samt for at skabe nye beskæftigelsesmuligheder, herunder for grupper, der normalt er udelukket fra arbejdsmarkedet; der henviser til, at det i denne forbindelse er afgørende, at kvinder tilskyndes til at deltage i digitalt iværksætteri, naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik (STEM) og IKT-uddannelse og -beskæftigelse; der henviser til, at der er mulighed for at øge den europæiske økonomi med 16 mia. EUR i BNP, hvis flere kvinder integreres på det digitale arbejdsmarked; der henviser til, at uligheder mellem kønnene og forskelsbehandling på grund af køn er blevet gengivet gennem udformningen, indholdet og brugen af kunstig intelligens (AI); der henviser til, at ufuldstændige datasæt og fejlagtige vægtninger kan forstyrre grundlaget for et AI-systems beslutninger og bringe ligestillingen i samfundet i fare;

AH. der henviser til, at indsamling af kønsopdelte data er af afgørende betydning for at synliggøre uligheder og udarbejde målrettede politikker og er yderst vigtig for at sikre en kønsfokuseret tilgang til alle de pågældende problemer, heriblandt f.eks. kønsbaseret vold, handicap, kræft og sjældne eller kroniske sygdomme, indvirkningen af klimaændringer, digitale færdigheder og STEM; der henviser til, at der stadig mangler kønssensitive data på forskellige områder af EU's og medlemsstaternes politikker;

AI. der henviser til, at kvinder er uforholdsmæssigt underrepræsenteret i nyheds- og informationsmedierne; der henviser til, at den ulige portrættering af kvinder og mænd i medierne fastholder stereotyper, hvilket påvirker opfattelsen af kvinder og mænd;

AJ. der henviser til, at kønsmainstreaming, kønsbudgettering og kønsspecifikke konsekvensanalyser er afgørende redskaber til at opnå ligestilling mellem kønnene inden for alle EU's politikområder; der henviser til, at ligestilling mellem kønnene behandles i EU's politikker gennem forskellige fonde og instrumenter, og at skabelsen af optimale synergier mellem disse er meget vigtigt redskab; der henviser til, at dette især er vigtigt hvad angår de socioøkonomiske foranstaltninger, der træffes i kølvandet på covid-19-sundhedskrisen, herunder EU-genopretningsplanen;

AK. der henviser til, at strategien for ligestilling mellem kønnene 2020-2025 og styrkelsen af kønssensitive politikker på EU-plan er afgørende for at sikre, at konsekvenserne af covid-19-krisen ikke øger uligheden mellem kønnene, og at indsatsen mod krisen bidrager til at reducere forskelsbehandlingen af kvinder;

AL. der henviser til, at covid-19-krisen også har påvirket sexarbejdere ved at øge deres risiko for tab af indtægt og fattigdom, og at den er kendetegnet ved den forsatte mangel på en ramme og håndhævelse af deres menneskerettigheder;

AM. der henviser til, at en fælles indsats er afgørende for at sikre konvergens i opadgående retning og harmonisering af kvinders rettigheder i Europa gennem en stærk pagt mellem medlemsstaterne ved at dele og forpligte sig til den mest ambitiøse lovgivning og bedste praksis, der i øjeblikket er gældende i EU;

AN. der henviser til, at der er en kommissær udelukkende med ansvar for ligestilling, og at Europa-Parlamentet har et Udvalg om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, men at Rådet ikke har nogen specifik rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene, og at ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling ikke har noget dedikeret diskussionsforum;

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over vedtagelsen af Kommissionens meddelelse med titlen »Et EU med ligestilling: strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder 2020-2025«, der blev forelagt rettidigt inden for den nye Kommissions første 100 dage, og som er et stærkt tegn på politisk engagement i europæiske ligestillingspolitikker og en afgørende, klar og ambitiøs politisk ramme til at yderligere at virkeliggøre kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene og modvirke angreb herpå; støtter Kommissionens mål om et EU uden forskelsbehandling og strukturelle uligheder for alle mennesker med alle deres forskelligheder; understreger betydningen af den valgte dobbelte tilgang, der består af målrettede foranstaltninger og tilsagn om en konsekvent gennemførelse af kønsmainstreaming og intersektionalitet som tværgående principper, og glæder sig over den stærke forbindelse mellem arbejdsområderne og afskaffelsen af stereotyper, kønsskævheder og forskelsbehandling og opfordrer til effektive overvågningsmekanismer til regelmæssig måling og evaluering af, om strategien og dens foranstaltninger er lykkedes;

2. understreger imidlertid behovet for en mulighedsbaseret tilgang inden for ligestillingsstrategien; anmoder Kommissionen om at lade »lige muligheder for kvinder« være udgangspunktet for en yderligere udrulning af strategien;

3. bifalder den prioritet, den nye Kommission og dens formand tildeler ligestilling, samt udnævnelsen af en kommissær med ansvar for ligestilling og afventer den årlige beretning om ligestilling som et nyttigt evalueringsredskab til at vurdere fremskridtene og udpege de eksisterende mangler og behovet for kønsmainstreaming i den politiske ramme;

4. glæder sig over, at der er bebudet flere supplerende EU-tiltag som f.eks. en europæisk handicapstrategi med bindende foranstaltninger efter 2020, LGBTI+-strategien og strategier for en EU-ramme om lighed og inklusion for romaer efter 2020, og opfordrer til, at der udarbejdes en strategisk ramme til at forbinde dem, og at der vedtages en intersektionel tilgang i dem alle; understreger betydningen af at overvåge de situationer, der håndteres, og af at tilpasse ligestillingsstrategierne og andre relevante strategier til resultaterne på en fleksibel måde samt til de kommende udfordringer ved hjælp af de nuværende politikker eller ved at foreslå nye redskaber, som den nylige covid-19-krise har vist; gentager behovet for at øge de specifikke foranstaltninger vedrørende ikkeforskelsbehandling og ligestilling og beskyttelse af kvinder, der udsættes for strukturelle kønsbestemte uligheder, og minder Kommissionen om, at der er behov for en yderligere indsats på dette område;

5. beklager, at strategien fortsat er vag med hensyn til tidshorisonten for adskillige, yderst velkomne foranstaltninger, og at den hverken fastsætter konkrete ligestillingsmål, som skal nås senest i 2025, eller klare overvågningsværktøjer; opfordrer derfor Kommissionen til at fastlægge en konkret køreplan med tidsrammer, målsætninger, en årlig revisions- og overvågningsmekanisme, klare og målbare indikatorer for succes samt supplerende målrettede foranstaltninger; opfordrer desuden til, at der forelægges retningslinjer samt en køreplan for, hvordan de intersektionelle tilgange og tilgangene til kønsmainstreaming, herunder kønsbudgettering, skal gennemføres effektivt i EU's politikudformning, og at der udvikles specifikke værktøjer (såsom indikatorer, målsætninger og overvågningsværktøjer), og at der tildeles tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, således at de kan anvendes i alle EU-politikker; anmoder om klare tidsrammer for udviklingen af den bebudede ramme for samarbejde mellem internetplatforme, EU-strategien for udryddelse af menneskehandel, strategien for ligestilling mellem kønnene i den audiovisuelle industri (som et led i det næste MEDIA-delprogram) og kommunikationskampagnen i hele EU om bekæmpelse af kønsbestemte stereotyper;

6. opfordrer Kommissionen til at overholde forpligtelserne i arbejdsprogrammet 2020 i enhver revision og fremsætte et forslag til bindende foranstaltninger med hensyn til gennemsigtige lønninger, en EU-strategi om ofres rettigheder og en ny EU-strategi til udryddelse af menneskehandel; beklager, at forslaget om gennemsigtighedsforanstaltninger med hensyn til bindende betaling ikke blev indført i 2020 som planlagt;

7. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at godkende og gennemføre direktivet om bekæmpelse af forskelsbehandling og garantere, at mangeartede og intersektionelle former for forskelsbehandling udryddes i alle EU-medlemsstater;

8. minder om behovet for at bekæmpe mangeartet forskelsbehandling, navnlig mod sårbare grupper, herunder kvinder med handicap, sorte kvinder, kvindelige migranter, kvinder tilhørende etniske mindretal og romakvinder, ældre kvinder, enlige mødre, LGBTIQ+-personer og hjemløse kvinder, og understreger vigtigheden af at sikre, at de drager fordel af målene og tiltagene i EU's strategi for ligestilling mellem kønnene 2020-2025; opfordrer Kommissionen til at fastlægge eksplicitte retningslinjer for gennemførelsen af den intersektionelle ramme, som bør prioritere deltagelse af grupper, som rammes af indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling, med henblik på at vurdere de forskellige virkninger af politikker og tiltag og skræddersy indsatsen inden for hvert område baseret på princippet om ikkeforskelsbehandling;

9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til systematisk i overensstemmelse med strategiens mål at indarbejde et kønsperspektiv i alle stadier af indsatsen mod covid-19-krisen og fremme kvinders deltagelse på alle planer i beslutningsprocessen; understreger, at det vil være et forkert signal at sende, hvis visse elementer i den nye strategi udskydes, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at holde kursen med den nye strategi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage behørigt hensyn til kvinders behov i forbindelse med udformningen og fordelingen af de midler, der er aftalt i genopretningsplanen for Europa »Next Generation EU«;

10. understreger behovet for at sikre pålidelig og passende indsamling og analyse af kønsopdelte data, der kan danne grundlag for beslutningstagningen, ved at sikre og udvide finansieringen til og kapaciteten i EIGE;

11. opfordrer medlemsstaterne til regelmæssigt at udveksle bedste praksis og forpligte sig til at sikre konvergens i opadgående retning og harmonisering af kvinders rettigheder i EU ved i deres respektive lovgivninger at indføre de mest ambitiøse nationale foranstaltninger og former for praksis, som i øjeblikket er gældende i EU's medlemsstater;

12. opfordrer desuden til, at EIGE's ligestillingsindeks indarbejdes i Kommissionens overvågningsproces, og at der udvikles en indikator for den kønsbestemte pensionsforskel i overensstemmelse med Europa-Parlamentets henstilling i beslutningen af 14. juni 2017 om behovet for en EU-strategi til at gøre en ende på og forebygge kønsbestemt pensionsforskel ([35]), og at indikatoren overvåges inden for rammerne af strategien om ligestilling mellem kønnene som den eneste strategi, der omhandler alle de former for ulighed, som kvinder oplever gennem hele livet; opfordrer endvidere til, at der tages hensyn til andre indikatorer for kønsbestemte løn- og plejeforskelle, den digitale kløft mellem kønnene osv.;

13. opfordrer Rådet til at etablere en rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene og samle ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling i et dedikeret forum for at træffe fælles og konkrete foranstaltninger til imødegåelse af udfordringerne på området for kvinders rettigheder og ligestilling og sikre, at ligestillingsspørgsmål drøftes på det højeste politiske plan;

14. opfordrer medlemsstaterne til at skabe en formel rådssammensætning om ligestilling mellem kønnene, så ministre og statssekretærer med ansvar for ligestilling får et særligt diskussionsforum, og så kønsmainstreaming i alle EU-politikker, herunder beskæftigelses- og socialpolitik, bedre kan fremmes;

15. beklager, at beskyttelse af kvinder og piger, der er i fare for social udstødelse, fattigdom og hjemløshed, ikke nævnes i strategien for ligestilling mellem kønnene 2020-2025; opfordrer Kommissionen til at gøre noget ved disse problemstillinger i den kommende handlingsplan for integration og inklusion for at forhindre, at disse kvinder udelukkes fra sociale og økonomiske politikker, hvilket vil forværre fattigdomscyklussen yderligere;

16. opfordrer Rådet til at vedtage rådskonklusioner om godkendelse af strategien for ligestilling mellem kønnene og fastlægge konkrete tiltag til at gennemføre den;

Udryddelse af vold mod kvinder og kønsbaseret vold

17. støtter Kommissionens tilsagn om at bekæmpe kønsbaseret vold, støtte og beskytte ofrene for disse lovovertrædelser og påse, at de ansvarlige stilles til ansvar for deres lovovertrædelser; støtter Kommissionens plan om fortsat at presse på for at opnå en ratificering i hele EU af Istanbulkonventionen; understreger i denne forbindelse behovet for specifikke foranstaltninger til at håndtere de eksisterende forskelle i love, politikker og tjenesteydelser medlemsstaterne imellem samt stigningen i vold i hjemmet og kønsbaseret vold under covid-19-pandemien; henleder imidlertid opmærksomheden på, at adskillige forsøg på at overbevise tøvende medlemsstater allerede er slået fejl, og at Ungarns regering for nylig har besluttet slet ikke at ratificere konventionen; glæder sig derfor meget over, at Kommissionen agter at foreslå foranstaltninger i 2021

([35]) EUT C 331 af 18.9.2018, s. 60.

for at opfylde målene i Istanbulkonventionen, hvis EU's tiltrædelse forbliver blokeret; opfordrer til, at der træffes forberedende foranstaltninger nu med henblik på at iværksætte yderligere juridisk bindende foranstaltninger og et EU-rammedirektiv til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for kønsbaseret vold, bl.a. kvindelig kønslemlæstelse, tvangsabort, -sterilisering og -ægteskaber, og opfordrer til, at direktivet omfatter seksuel udnyttelse, menneskehandel, cybervold, offentliggørelse af hævnporno og hadefuld tale på internettet mod kvinder med en stærk intersektionel tilgang; glæder sig over tiltaget til at udvide kriminalitetsområder til at omfatte specifikke former for kønsbaseret vold i overensstemmelse med artikel 83, stk. 1, i TEUF; minder om, at disse nye lovgivningsmæssige foranstaltninger bør være et supplement til ratificeringen af Istanbulkonventionen;

18. glæder sig over planen om at fremsætte en yderligere henstilling og et forslag om mulig lovgivning om forebyggelse af skadelig praksis og at oprette et EU-netværk til forebyggelse af både kønsbaseret vold og vold i hjemmet; anmoder om, at de definitioner og mål, der er fastsat i Istanbulkonventionen, skal finde anvendelse, og at kvinderettighedsorganisationer og civilsamfundsorganisationer inddrages løbende; opfordrer indtrængende til, at der forelægges forslag til passende opfølgende foranstaltninger, som alle overholder princippet om ikkeforskelsbehandling; fremhæver betydningen af lokale og regionale myndigheders engagement i denne proces, når det er hensigtsmæssigt i henhold til en given medlemsstats struktur; understreger den rolle, som uddannelse spiller, herunder uddannelsen af drenge og mænd, og opfordrer i denne forbindelse til bekæmpelse af kønsstereotyper; opfordrer til, at kvindelige ofre for vold i hjemmet sikres en ordentlig beskyttelse ved at øge de statslige midler og effektive svar på dette problem;

19. understreger behovet for at indsamle opdelte data om alle former for kønsbaseret vold; glæder sig over meddelelsen om en ny EU-dækkende undersøgelse af udbredelsen af og dynamikken bag alle former for vold mod kvinder; understreger behovet for omfattende og sammenlignelige kønsopdelte data på EU-plan og for harmonisering af systemerne til dataindsamling blandt medlemsstaterne;

20. understreger, at der er behov for at beskytte mindreårige piger, der tilhører mindretal eller har sundhedsproblemer eller handicap, idet de er potentielle ofre og mål for forskellige former for vold; støtter Kommissionens plan om at fremlægge og finansiere foranstaltninger til bekæmpelse af mulige overgreb på, udnyttelse af og vold mod disse særligt sårbare grupper;

21. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre inklusiv lighed for kvinder og piger med handicap på alle områder af livet, at sikre deres seksuelle og reproduktive rettigheder, at beskytte dem mod vold i hjemmet og vold fra pleje- og støtteserviceyderes side og at iværksætte oplysnings- og uddannelsesprogrammer til dette formål for personale inden for sundheds-, social- og omsorgstjenester, uddannelses- og beskæftigelsestjenester, retshåndhævelse og retssystemet;

22. understreger omfanget og indvirkningen af vold og chikane på arbejdspladsen og behovet for konkrete foranstaltninger på EU-plan til at løse disse problemer og bekæmpe psykisk og seksuel chikane; påpeger, at bl.a. uformelle plejere, husarbejdere og landbrugsmedhjælpere især mangler beskyttelse og synlighed, og opfordrer medlemsstaterne til at vedtage ILO's konvention nr. 189 med henblik på at styrke arbejdstagernes, især kvinders, rettigheder i den uformelle økonomi og sikre, at klagemekanismer er uafhængige, fortrolige og tilgængelige for alle kvinder uden forskelsbehandling, og at disse særlige foranstaltninger fastsættes for at beskytte klagere mod gengældelse og gentagen forulempelse fra arbejdsgiverens side; glæder sig over Kommissionens tilsagn om som arbejdsgiver at vedtage en ny omfattende retlig ramme med en række forebyggende og reaktive foranstaltninger mod chikane på arbejdspladsen;

23. beklager den manglende henvisning til kønsaspektet i forbindelse med menneskehandel med henblik på udnyttelse af arbejdskraft, navnlig hvad angår husarbejdere, hvilket skyldes de iboende begrænsninger ved at have hjemmet som arbejdsplads med hensyn til mulighederne for at føre tilsyn og kontrol med arbejdsaktiviteten; minder om sin beslutning af 28. april 2016 om kvindelige husarbejdere og omsorgspersoner i EU og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at fremme undersøgelser på dette område med henblik på at forbedre mekanismerne til identifikation og beskyttelse af ofrene og inddrage NGO'er, fagforeninger, offentlige myndigheder og alle borgere i sporingsprocessen;

24. udtrykker sin bekymring over arten, omfanget og tyngden af vold og chikane i arbejdslivet og indvirkningen af alle former for vold mod kvinder og piger i arbejdssituationer; bifalder i denne forbindelse den nyligt vedtagne ILO-konvention nr. 190 om vold og chikane i arbejdslivet og opfordrer medlemsstaterne til at ratificere og gennemføre den så hurtigt som muligt; opfordrer også Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre effektive og bindende foranstaltninger til at definere og forbyde vold og chikane i arbejdslivet, herunder effektiv adgang til kønsorienterede, sikre og effektive klage- og

tvistbilæggelsesmekanismer, uddannelse og oplysningskampagner, støttetjenester og retsmidler;

25. mener, at kvindelige arbejdstagere, der udsættes for kønsbaseret vold, bør have ret til at reducere eller omlægge deres arbejdstid og skifte arbejdsplads; mener, at kønsbaseret vold bør være omfattet af risikovurderinger af arbejdspladsen;

26. fordømmer kampagnen mod Istanbulkonventionen, der har til formål at bekæmpe vold mod kvinder, og den overlagte kampagne til miskreditering af den; er bekymret over afvisningen af nultolerancestandarden over for vold mod kvinder og kønsbaseret vold, som er baseret på en stærk international konsensus; påpeger, at dette sætter spørgsmålstegn ved det væsentligste indhold i menneskerettighederne, f.eks. lighed, autonomi og værdighed; understreger den centrale rolle, som civilsamfundsorganisationer spiller med hensyn til at bekæmpe kønsbaseret vold og støtte ofre, og opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at yde tilstrækkelig finansiering til foreninger, der forfølger disse mål; glæder sig over tilsagnet i den nye strategi for ofres rettigheder om at tage fat på de specifikke behov hos kvinder og piger, der er ofre for vold, navnlig med henblik på at sikre ofres rettigheder samt beskyttelse og erstatning til ofre; opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at afslutte EU's ratificering og fulde gennemførelse af Istanbulkonventionen og til at slå til lyd for, at alle medlemsstater ratificerer den;

27. understreger behovet for at anerkende og bekæmpe alle former for vold og chikane i uddannelsessystemet, skoler, universiteter, praktikforløb, programmer til faglig udvikling og alle andre programmer i hele sektoren;

28. glæder sig over de foreslåede specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af cybervold, som i uforholdsmæssig grad rammer kvinder og piger (herunder chikane på internettet, cybermobning og sexistisk hadefuld tale), navnlig aktivister, kvindelige politikkere og andre offentlige personer, der er synlige i den offentlige debat; bifalder i denne forbindelse meddelelsen om at fænomenet vil blive behandlet i retsakten om digitale tjenester, og at det i denne planlægges at samarbejde med teknologiske platforme og IKT-sektoren i en ny ramme for samarbejde, således at sidstnævnte kan løse problemet via passende tekniske foranstaltninger såsom forebyggelsesteknikker og mekanismer til varsling af skadeligt indhold; opfordrer indtrængende medlemsstaterne og EU til at vedtage yderligere foranstaltninger, herunder bindende lovgivningsmæssige foranstaltninger, til bekæmpelse af disse former for vold inden for rammerne af et direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, og til at støtte medlemsstaterne i sammen med informations- og kommunikationssektoren at udvikle uddannelsesværktøjer for de involverede tjenester på alle stadier, lige fra forebyggelse og beskyttelse til retsforfølgning, såsom politiet og retsvæsenet, samtidig med at de grundlæggende rettigheder også beskyttes på internettet;

29. er bekymret over, at der i EU-lovgivningen ikke findes et udtrykkeligt forbud mod forskelsbehandling på grund af en persons kønsidentitet og kønsudtryk; bemærker, at der fortsat forekommer forskelsbehandling, chikane og udelukkelse af LGBTIQ+-personer på arbejdsmarkedet; minder om sin beslutning af 14. februar 2019 om fremtiden for LGBTI-listen over tiltag ([36]) og af 18. december 2019 om offentlig forskelsbehandling af og hadefulde udtalelser om LGBTI-personer ([37]); glæder sig over vedtagelsen af den første LGBTI+-strategi nogensinde og opfordrer Kommissionen til at følge op på dens LGBTI-liste over tiltag 2016-2019 med særlige foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling på arbejdspladsen på grund af seksuel orientering, kønsidentitet, kønsudtryk og kønskarakteristika;

30. glæder sig over den allerførste, nyligt vedtagne EU-strategi for ofres rettigheder (2020-2025), som vil tage fat på de specifikke behov hos ofre for kønsbaseret vold, navnlig en specifik tilgang til psykisk vold mod kvinder og indvirkningen heraf på deres mentale sundhed på lang sigt; understreger behovet for at afhjælpe de nuværende mangler i EU-lovgivningen og anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at forelægge et forslag til revision af direktivet om ofres rettigheder med hensyn til internationale standarder for vold mod kvinder, f.eks. Istanbulkonventionen, med henblik på at forbedre lovgivningen om ofres rettigheder samt beskyttelsen af og erstatningen til ofre; understreger, at det er nødvendigt, at alle ofre sikres effektiv adgang til retsvæsenet ved at gennemføre direktivet om ofres rettigheder, hvilket nogle medlemsstater endnu ikke har gjort; anmoder om, at ofres rettigheder fortsat fremmes, også via de eksisterende instrumenter såsom den europæiske beskyttelsesordre;

31. henleder Kommissionens og medlemsstaternes opmærksomhed på den ekstremt dramatiske situation vedrørende børn, der bliver forældreløse på grund af kønsbaseret vold eller er tvunget til at leve i et miljø med vold i hjemmet, og opfordrer dem indtrængende til at tage hensyn til disse situationer, når de tager fat på problemet med vold i hjemmet;

([36]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0129.
([37]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0101.

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge den længe ventede EU-strategi for udryddelse af menneskehandel og understreger behovet for en klar anerkendelse af den kønsspecifikke natur af menneskehandel og seksuel udnyttelse, eftersom kvinder og piger er de mest berørte; anerkender, at seksuel udnyttelse med henblik på surrogatmoderskab og reproduktive formål såsom tvangsægteskaber, prostitution og pornografi er uacceptabel og en krænkelse af den menneskelige værdighed og menneskerettighederne; anmoder derfor om, at strategien ser nærmere på situationen for kvinder i prostitution med særligt fokus på forbindelsen mellem prostitution og handel med kvinder og mindreårige i EU og på verdensplan og den nye brug af internettet med henblik på udnyttelse; fremhæver den vigtige rolle og det vigtige arbejde, som EU-koordinatoren for bekæmpelse af menneskehandel har, og opfordrer indtrængende Kommissionen til uden yderligere forsinkelse at udpege den nye koordinator, så medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om bekæmpelse af menneskehandel nøje kan overvåges; fastholder, at det er vigtigt at medtage foranstaltninger og strategier til at mindske efterspørgslen;

33. opfordrer til, at der træffes mere effektive foranstaltninger vedrørende lovgivningen om seksualforbrydelser og understreger, at sex altid skal være frivilligt; anmoder Kommissionen om at medtage henstillinger til alle medlemsstater om at ændre definitionen af voldtægt i deres nationale lovgivning, så den er baseret på manglende samtykke;

34. glæder sig over oplysningskampagnen i hele EU om bekæmpelse af kønsstereotyper og foranstaltninger til forebyggelse af vold med fokus på mænd, drenge og maskulinitet; opfordrer til, at der træffes klarere foranstaltninger rettet mod destruktive maskulinitetsnormer, da kønsstereotyper er en grundlæggende årsag til ulighed mellem kønnene og berører alle dele af samfundet;

35. opfordrer til, at der rettes mere opmærksomhed mod og gives mere støtte til børnehjem og hjem for ofre for vold, som er blevet lukket, eller hvis kapacitet er blevet stærkt begrænset under covid-19-pandemien, hvilket gør, at kvinder eller unge piger og børn har udsigt til at være i karantæne i deres krænkers hjem;

36. understreger, at vold mod kvinder ofte er hovedårsagen til kvinders hjemløshed; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at forebygge vold mod kvinder, som fører til hjemløshed eller en forlængelse af denne;

37. glæder sig over meddelelsen om en henstilling om forebyggelse af skadelig praksis og mulig lovgivning til bekæmpelse af kvindelig kønslemlæstelse, tvangssterilisation, tidlige ægteskaber og tvangsægteskaber og såkaldt æresrelateret vold, som særligt rammer børn og unge piger;

Kvinder og økonomi

38. opfordrer på ny Kommissionen og medlemsstaterne til yderligere at udvikle og forbedre indsamlingen af kønsopdelte data ([38]), statistikker, forskning og analyser samt støtten og foranstaltningerne til forbedring af institutionernes og civilsamfundsorganisationernes kapacitetsopbygning med hensyn til dataindsamling og -analyse, navnlig for så vidt angår kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og på områder såsom uformel beskæftigelse, iværksætteri, adgang til finansiering og sundhedstjenester, ulønnet arbejde, fattigdom og indvirkning af sociale beskyttelsessystemer; opfordrer også indtrængende EIGE og alle andre relevante EU-institutioner til at arbejde for og indarbejde nye indikatorer såsom fattigdom blandt personer i beskæftigelse, fattigdom på tid, skævheder inden for tidsanvendelse, værdien af omsorgsarbejde (lønnet/ulønnet) samt udnyttelsesgraden vedrørende kvinder og mænd, herunder i forbindelse med direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv; opfordrer Kommissionen til at anvende disse data til effektivt at gennemføre kønsspecifikke konsekvensanalyser af sine politikker og programmer og af andre EU-agenturer og -institutioner;

39. støtter revisionen af Barcelonamålene og opfordringen til medlemsstaterne om at sikre tilstrækkelige investeringer i pleje- og langtidsplejetjenester, herunder ved hjælp af tilgængelig EU-finansiering, samt sikre økonomisk overkommelig og tilgængelig børnepasning af høj kvalitet, herunder førskoleundervisning, der navnlig giver unge mødre mulighed for at arbejde og/eller studere, og minder i denne forbindelse om princip 11 i den europæiske søjle for sociale rettigheder; opfordrer til økonomisk støtte til og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstater, som endnu ikke har opfyldt målene; glæder sig endvidere over udarbejdelsen af retningslinjer til medlemsstaterne vedrørende løsning af problemerne med negative økonomiske incitamenter i forbindelse med sociale, økonomiske og skattemæssige politikker; fremhæver målet om lige forsørgere og lige omsorgsgivere, som skal være kernen i disse bestræbelser, og glæder sig i denne forbindelse over direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv som et første skridt;

([38]) Se Parlamentets beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel.

40. opfordrer Kommissionen til at forelægge en plejeaftale (»Care Deal«) for Europa, der anlægger en samlet tilgang til alle plejebehov og -tjenester og fastsætter minimumsstandarder og kvalitetsretningslinjer for pleje gennem hele livet, herunder for børn, ældre og personer med langsigtede behov; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indsamle kønsopdelte data om udbuddet af plejetjenester; opfordrer medlemsstaterne til hurtigt og fuldt ud at omsætte og gennemføre direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv, så der sikres en retfærdig opdeling af arbejdsliv og familieliv, og opfordrer dem til at gå videre end direktivets minimumsstandarder ved at indføre foranstaltninger såsom fuldt betalt orlov, fremme af mænds lige rolle som plejere, hvorved kønsstereotyper i forbindelse med indførelsen af fædreorlov/barselsorlov bekæmpes, anerkendelse af uformelle plejeres rolle ved at sikre deres adgang til social sikring og pensionsrettigheder, støtte til tjenester, der er tilpasset til de særlige udfordringer og behov hos forældre og/eller familiemedlemmer, der tager sig af personer med handicap eller langvarige sygdomme eller ældre, og fleksible arbejdsordninger, som ikke er til skade for eller på bekostning af arbejdstagerens løn, adgang til sociale rettigheder, arbejdstagerrettigheder og ydelser, og som respekterer arbejdstagernes ret til at logge af; opfordrer indtrængende Kommissionen til årligt, nøje og systematisk at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv;

41. opfordrer til prismæssigt overkommelige tjenester af høj kvalitet inden for børnepasning og langtidspleje, som gør det muligt at vende tilbage til arbejdsmarkedet, navnlig for kvinder, og gør det lettere at skabe balance mellem arbejdsliv og privatliv;

42. understreger behovet for at skabe et offentligt vuggestue- og førskoleundervisningsnetværk; påpeger, at dette er et bredt socialt ansvar og bør være en universel tjeneste, som er reelt tilgængelig for alle børn og familier, som ønsker at benytte dette netværk;

43. opfordrer medlemsstaterne til at indføre »plejetilgodehavender«, der bygger på udveksling af bedste praksis, for både kvinder og mænd med det formål at kompensere for karriereafbrydelser med henblik på uformel pleje af familiemedlemmer og perioder med formel plejeorlov, f.eks. barsels-, fædre- og forældreorlov, og at medregne disse på en fair måde ved beregningen af pensionsrettigheder; mener, at sådanne tilgodehavender bør gives for en kort, fastsat periode for ikke at befæste stereotyper og uligheder yderligere;

44. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe specifikke foranstaltninger til at bekæmpe risikoen for fattigdom blandt ældre og pensionister ved at øge pensionerne og fremme sociale ydelser; mener, at indkomstuligheden mellem mænd og kvinder på pension skal fjernes, og at dette kræver en forhøjelse af pensionerne, samt at offentlige, universelle og solidaritetsbaserede sociale sikringssystemer opretholdes og forbedres, idet det sikres, at de omfordeler og giver en fair og anstændig indkomst efter et langt arbejdsliv, og idet de offentlige sociale sikringssystemers bæredygtighed sikres ved at skabe job med rettigheder og bedre løn;

45. opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til nøje at undersøge kvinders behov og deltagelse på arbejdsmarkedet samt den horisontale og vertikale opdeling af arbejdsmarkedet og samtidig udforme programmer i den næste flerårige finansielle ramme (FFR) samt genopretningsplanen »Next Generation EU«;

46. anser det for en prioritet, at der træffes foranstaltninger til at støtte familien, herunder at sørge for passende og prismæssigt overkommelig børnepasning, hvilket vil yde et positivt bidrag til kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og deres pensionsudsigter;

47. påskønner Kommissionens tilsagn om at overvåge den korrekte gennemførelse af direktivet om balance mellem arbejdsliv og privatliv i national lovgivning senest i 2022 som krævet og om at sikre, at den gennemføres fuldt ud;

48. opfordrer Kommissionen til at indsamle data om leveringen af forskellige former for pleje (børnepasning, ældreomsorg og pleje af personer med handicap eller personer, der kræver langtidspleje), og til at anvende dem til et studie, der undersøger kløften hvad angår omsorgsforpligtelser til brug for et initiativ til en europæisk plejestrategi; bemærker, at den pågældende strategi skal respektere medlemsstaternes kompetencer som fastlagt i traktaterne, men skal have til formål at forbedre samarbejdet og koordineringen af alle foranstaltninger, som kan være til gavn for EU's uformelle plejere og de personer, de drager omsorg for; understreger, at samarbejde på europæisk plan sammen med effektiv anvendelse af EU-midler kan bidrage til udviklingen af tilgængelige og prismæssigt overkommelige plejetjenester af høj kvalitet;

49. glæder sig over Rådets beslutning om at aktivere »den generelle undtagelsesklausul« og opfordrer medlemsstaterne til at investere i offentlige tjenester, herunder gratis børnepasning og sundhedspleje, med henblik på at skabe nye job af høj kvalitet og afbøde krisens socioøkonomiske indvirkning; er af den opfattelse, at spareforanstaltninger har langsigtede skadelige konsekvenser, navnlig for kvinder, og at de derfor ikke skal håndhæves i perioden efter covid-19-krisen;

50. hilser det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) velkommen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at SURE tager fat på tab af indkomst for kvinder;

51. understreger behovet for at øge investeringerne i tjenester markant, navnlig sundheds-, uddannelses- og transporttjenester, med henblik på at imødekomme befolkningens behov og bidrage til kvinders uafhængighed, ligestilling og frigørelse;

52. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at træffe bindende foranstaltninger vedrørende løngennemsigtighed, hvilket kan være et nyttigt redskab til at kortlægge forskelle og forskelsbehandling inden for den samme sektor og rette op på den kønsbestemte lønforskel; beklager ikke desto mindre den forsinkede offentliggørelse af dette forslag og anmoder Kommissionen om at fremsætte forslaget så hurtigt som muligt; understreger i den forbindelse betydningen af fuldt samarbejde med og inddragelse af arbejdsmarkedets parter og alle interessenter i overensstemmelse med national praksis og nationale traditioner; påpeger imidlertid, at spørgsmålet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi mellem mænd og kvinder på tværs af forskellige erhvervssektorer fortsat mangler at blive taget op for at dække forskelle i løn for arbejde af samme værdi på det kønsopdelte arbejdsmarked, med lavere løn i visse sektorer, der overvejende beskæftiger kvinder, f.eks. sygepleje, pleje, detail, salg og uddannelsessektoren, sammenlignet med f.eks. produktionssektoren eller tekniske fag, hvori flere mænd er ansat; anbefaler på det kraftigste at medtage princippet om lige løn for arbejde af samme værdi mellem kvinder og mænd, der kan defineres som følger: »Arbejde anses for at have samme værdi, hvis det udførte arbejde på grundlag af en sammenligning af to grupper af arbejdstagere, der ikke er blevet sammensat tilfældigt, er sammenligneligt, idet der tages hensyn til faktorer såsom arbejdsforhold, graden af ansvar hos arbejdstagerne og de fysiske eller psykiske krav til arbejdet«; påpeger, at der skal udarbejdes kønsneutrale jobevalueringsværktøjer og klassificeringskriterier til dette formål;

53. bifalder Kommissionens evaluering af de gældende rammer for lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, indledningen af en høringsproces om, hvordan ligestillingen kan forbedres på arbejdspladsen, den kommende rapport om pensioners tilstrækkelighed og overvejelserne om bestemmelser om pensionstilgodehavender for omsorgsrelaterede karriereafbrydelser i arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger;

54. opfordrer Kommissionen til inden for det næste år at forelægge en revision af direktiv 2006/54/EF i overensstemmelse med den nylige evaluering af, hvordan EU's ligelønslovgivning fungerer og gennemføres, og i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis; mener, at en sådan revision bør omfatte en definition af »arbejde af samme værdi« i alle erhvervssektorer, som integrerer kønsaspektet, og en henvisning til flere former for forskelsbehandling og yderligere foranstaltninger til at sikre, at direktivet kan håndhæves;

55. minder om sin beslutning af 30. januar 2020 om kønsbestemt lønforskel; opfordrer til en øjeblikkelig revision af handlingsplanen og en ambitiøs ny handlingsplan for kønsbestemte lønforskelle inden udgangen af 2020, som bør fastsætte klare mål for medlemsstaterne for at mindske den kønsbestemte lønforskel i de næste fem år og sikre, at der tages hensyn til sådanne mål i de landespecifikke henstillinger; fremhæver navnlig behovet for at medtage et intersektionelt perspektiv i den nye handlingsplan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inddrage arbejdsmarkedets parter og civilsamfundsorganisationer i udviklingen af de nye politikker til udligning af den kønsbestemte lønforskel og forbedring og videreudvikling af statistikker, forskning og analyser for bedre at kunne måle og overvåge de fremskridt, der gøres med hensyn til at udligne den kønsbestemte lønforskel, idet der lægges særlig vægt på grupper, der oplever mangeartede og intersektionelle former for forskelsbehandling; opfordrer Kommissionen til at være opmærksom på de faktorer, der fører til den kønsbestemte pensionsforskel, og til at støtte medlemsstaterne i deres tiltag til at reducere den ved at indføre en indikator for den kønsbestemte pensionsforskel med henblik på at vurdere de akkumulerede uligheder, som kvinder oplever gennem hele livet;

56. bemærker, at skattepolitikkerne har forskellig indvirkning på forskellige typer af husholdninger; understreger, at individuel beskatning kan være et middel til at opnå skattemæssig retfærdighed for kvinder; understreger de negative virkninger af visse beskatningsformer på kvinders beskæftigelsesfrekvens og deres økonomiske uafhængighed, og bemærker, at skattepolitikkerne bør optimeres for at styrke incitamenterne til kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet; henleder opmærksomheden på, at fælles beskatning kan indvirke negativt på den kønsbestemte pensionsforskel; understreger, at skattesystemerne bør bevæge sig væk fra den antagelse, at husholdninger samler og deler deres midler

ligeligt; fremhæver, at menstruationsfattigdom (»period poverty«) rammer mange europæiske kvinder på grund af dyre menstruationshygiejneprodukter og høje afgiftsniveauer for disse produkter i mange medlemsstater og opfordrer derfor indtrængende medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger mod denne indirekte afgiftsmæssige forskelsbehandling og menstruationsfattigdom;

57. minder om, at finansierings- og skattepolitikker har et stærkt kønsaspekt; glæder sig over Kommissionens tilsagn om kønsmainstreaming i hele FFR, navnlig hvad angår Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), med henblik på at fremme kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet, balancen mellem arbejdsliv og privatliv samt iværksætteri blandt kvinder, men beklager manglen på kønsbudgettering i den nye FFR og strukturfondene; opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme og forbedre anvendelsen af kønsbudgettering og opfordrer medlemsstaterne til at integrere kønsaspektet i skattepolitikker, herunder ved at foretage kønsorienterede revisioner af skattepolitikker med henblik på at fjerne skatterelaterede kønsskævheder;

58. minder endnu en gang om behovet for at sætte større fokus på ligestilling mellem kønnene i de forskellige faser af processen i det europæiske semester og opfordrer til indførelse af en søjle for ligestilling og en overordnet ligestillingsmålsætning i efterfølgeren til Europa 2020-strategien; opfordrer til, at der indarbejdes klare ligestillingsindikatorer, og at der udvikles statistiske metoder og analyser til overvågning af fremskridtene med hensyn til ligestilling med et intersektionelt perspektiv i de landespecifikke udfordringer, der udpeges på den sociale resultattavle;

59. understreger, at 70 % af arbejdsstyrken i den globale sundheds- og socialsektor er kvinder, som ofte kun betales mindsteløn, og hvis arbejdsvilkår er usikre, og opfordrer til en opjustering af lønniveauet og arbejdsvilkårene i de meget kvindedominerede sektorer såsom pleje, sundhed og detailhandel samt udryddelse af kønsbestemte løn- og pensionsforskelle og opdeling af arbejdsmarkedet;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samråd med arbejdsmarkedets parter at udarbejde kønssensitive retningslinjer for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, der specifikt er målrettet mod erhverv i frontlinjen, med henblik på at beskytte arbejdstagerne i disse erhverv i tilfælde af fremtidige udbrud; understreger, at ændringer i arbejdsvilkårene såsom telearbejde ganske vist giver mulighed for at forbedre fleksible arbejdsordninger og balancen mellem arbejdsliv og privatliv, men også kan påvirke evnen til at logge af og øge arbejdsmængden, og at kvinder påvirkes i langt højere grad end mænd på grund af deres større eller traditionelle rolle som den person, der tager sig af hjemmet og drager omsorg for familien; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte et kønssensitivt lovgivningsforslag om retten til at logge af samt et direktiv om mental trivsel på arbejdspladsen med henblik på at anerkende angst, depression og udbrændthed som erhvervssygdomme, og til at indføre mekanismer til forebyggelse og reintegration af de berørte arbejdstagere i arbejdsstyrken;

61. opfordrer Kommissionen til at revidere direktiv 92/85/EØF, med henblik på at sikre, at kvinder i hele Europa på lige fod med mænd kan drage nytte af arbejdskraftens frie bevægelighed ([39]);

62. understreger nødvendigheden af, at medlemsstaterne fremlægger evidensbaserede, veludformede arbejdsmarkedspolitikker og -reformer, som de facto forbedrer kvinders arbejdsvilkår og fremmer beskæftigelse af høj kvalitet;

63. opfordrer Kommissionen til at forelægge en europæisk strategi for social beskyttelse med henblik på at behandle arbejdstagernes frie bevægelighed og navnlig feminiseringen af fattigdom, idet der lægges særligt fokus på enlige mødre;

64. understreger, at lige muligheder for og øget deltagelse af kvinder på arbejdsmarkedet kan bidrage til jobskabelse, økonomisk velstand og konkurrencedygtighed i EU; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte mål om at begrænse usikre job og ufrivilligt deltidsarbejde for at forbedre kvinders situation på arbejdsmarkedet;

65. opfordrer Kommissionen til at have en særlig fremgangsmåde med hensyn til enlige mødre, da enlige mødre er særligt økonomisk sårbare, eftersom de ofte tjener mindre end mænd og har større sandsynlighed for at forlade arbejdsmarkedet, når de bliver forældre; opfordrer Kommissionen til i denne forbindelse at forbedre håndhævelsen af de eksisterende juridiske værktøjer til opkrævning af underholdsbidrag på tværs af grænser og oplyse offentligheden om tilgængeligheden heraf; opfordrer indtrængende Kommissionen til at arbejde tæt sammen med medlemsstaterne for at kortlægge de praktiske problemer i forbindelse med opkrævning af underholdsbidrag på tværs af grænser og at udvikle værktøjer til effektiv håndhævelse af betalingsforpligtelser;

([39]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/54/EU af 16. april 2014 om foranstaltninger til fremme af arbejdstagernes udøvelse af deres ret til fri bevægelighed (EUT L 128 af 30.4.2014, s. 8).

66. bemærker, at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet er lavere end mænds; understreger, at det er vigtigt at sænke indkomstskatten for at tilskynde til deltagelse på arbejdsmarkedet;

67. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at træffe yderligere foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling af kvinder på arbejdsmarkedet;

68. minder om, at arbejdslivet fortsat er ulige for så vidt angår indkomst, karriereudsigter, kvindedominerede sektorer, adgang til social beskyttelse og uddannelse; minder om, at alle disse dimensioner skal tackles for at opnå ligestilling mellem kønnene;

69. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre lige deltagelse og muligheder på arbejdsmarkedet for mænd og kvinder og imødegå alle former for feminisering af fattigdommen, herunder fattigdom blandt ældre, navnlig ved at inddrage kønsaspektet i tilgængeligheden af og adgangen til tilstrækkelige pensionsrettigheder med henblik på at udrydde den kønsbestemte pensionsforskel og ved at forbedre arbejdsvilkårene i kvindedominerede sektorer og erhverv sådan hotel- og restaurationsbranchen, turisme, rengøringstjenester og plejesektoren; påpeger, at det er vigtigt at imødegå den kulturelle undervurdering af kvindedominerede job og bekæmpe sådanne stereotyper og overrepræsentationen af kvinder i atypiske former for beskæftigelse; opfordrer medlemsstaterne til at sikre ligebehandling af kvindelige migranter (også gennem en revision af ordningen for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer) samt af kvinder fra andre særligt sårbare grupper; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke dækningen af kollektive overenskomstforhandlinger på sektorplan og inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i den politiske beslutningsproces med henblik på at fremme stabil beskæftigelse af høj kvalitet; understreger, at der er behov for strategier til at fremme og støtte kvinders iværksætterinitiativer;

70. bemærker, at den voksende gig-økonomi har konsekvenser for de arbejdstagere, der i mindre grad er medlem af fagforeninger og risikerer jobusikkerhed som følge af faktorer såsom ustabile arbejdstider og ustabil indkomst, manglende arbejdstagerrettigheder, usikkerhed hvad angår social sikring og pension eller manglende adgang til karriereudvikling og omskoling; er bekymret for, at den usikkerhed, som er forbundet med denne økonomi, og som forværres af nedlukningsforanstaltningerne i forbindelse med den nuværende krise, har en særlig negativ indvirkning på kvinder, som stadig bærer omsorgsbyrden på et meget kønsopdelt arbejdsmarked, især dem, der udsættes for indbyrdes forbundne former for forskelsbehandling; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre målrettede sociale beskyttelsesforanstaltninger for kvindelige freelancere og kvinder, der er beskæftiget i gig-økonomien; opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge gennemførelsen af direktiv 2010/41/EU;

71. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at vedtage en handlingsplan for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder; understreger, at der er behov for at integrere kønsperspektivet ved hjælp af en intersektionel tilgang i overensstemmelse med princip 2 og 3 i søjlen;

72. understreger, at den kønsbestemte lønforskel i mediesektoren er høj, og at der er større sandsynlighed for, at kvindelige journalister udsættes for chikane, vold, sexisme og forskelsbehandling end mandlige journalister; minder om andet kapitel i den europæiske søjle for sociale rettigheder om retfærdige arbejdsvilkår; opfordrer derfor medlemsstaterne til at sikre retten til retfærdige og sikre arbejdsvilkår for alle arbejdstagere i mediesektoren;

73. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at sikre kvindelige migranters og flygtninges adgang til sundhedspleje, beskæftigelse, fødevarer og oplysningstjenester og til at afbøde beskyttelsesrisici, navnlig vold mellem mænd og kvinder og handel med kvinder;

74. tilskynder medlemsstaterne til at træffe håndfaste foranstaltninger til at sanktionere virksomheder, som ikke opfylder arbejdsmarkedslovgivningen og forskelsbehandler mænd og kvinder; er desuden af den opfattelse, at der bør anvendes konditionalitet i tildelingen af EU-midler til virksomheder, som har høje arbejdsstandarder og ikke udsætter kvinder for forskelsbehandling;

75. opfordrer indtrængende Kommissionen til at føre kampagne for flere kvinder i stillinger med økonomisk beslutningsansvar ved at fremhæve de økonomiske og samfundsmæssige fordele herved og udveksle bedste praksis, f.eks. offentlige indekser over virksomheders ligestillingsindsats; opfordrer indtrængende Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne og med de nuværende og kommende EU-formandskaber for straks at bryde dødvandet i Rådet og vedtage det foreslåede direktiv om kvinder i bestyrelser og sammen med medlemsstaterne at udvikle en strategifor en passende repræsentation af kvinder fra forskellige baggrunde i beslutningstagende roller, herunder i alle EU-institutioner;

76. minder om, at underrepræsentationen af kvinder i det offentlige og politiske liv undergraver de demokratiske institutioners og processers korrekte funktion; opfordrer derfor medlemsstaterne til at fremme og støtte foranstaltninger, der letter den ligelige deltagelse af mænd og kvinder i beslutningstagningen på nationalt, regionalt og lokalt plan;

77. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage foranstaltninger til at fjerne usynlige barrierer såsom lang forældreorlov, adgang til økonomisk overkommelig børnepasning af høj kvalitet og eliminering af enhver form for direkte og indirekte forskelsbehandling i forbindelse med forfremmelser på arbejdsmarkedet;

78. glæder sig over støtten til ligestilling mellem kønnene i folkevalgte organer som Europa-Parlamentet; opfordrer til indførelse af bindende foranstaltninger som f.eks. kvoter og understreger, at Parlamentet skal fungere som en rollemodel i denne henseende; glæder sig desuden over Kommissionens meddelelse om, at den agter at gå foran med et godt eksempel med hensyn til ledende stillinger og opfordrer til strategier til at garantere en betydelig repræsentation af kvinder fra forskellige baggrunde i beslutningstagende roller i Kommissionen; noterer sig den indsats, der allerede er gjort i denne henseende i sammensætningen af den nuværende Kommission, og understreger, at der er behov for samme ambition for Parlamentet; opfordrer medlemsstaterne til at indføre bindende kvoter i deres valgsystemer for at sikre ligelig repræsentation af kvinder og mænd, både i Europa-Parlamentet og i de nationale parlamenter;

79. bifalder Kommissionens tilsagn om at fremme kvinders deltagelse som vælgere og kandidater ved valget til Europa-Parlamentet i 2024; understreger i denne forbindelse, at der er behov for en revision af valgakten for at indføre muligheden for midlertidig afløsning af et medlem af Europa-Parlamentet, som gør brug af retten til barsels-, fædre- eller forældreorlov; opfordrer Kommissionen til at revidere valgakten i overensstemmelse hermed og opfordrer Rådet til at godkende denne revision;

80. opfordrer til, at kvinder også skal kunne realisere deres livsplaner i landdistrikter og udkantsområder; henviser til, at dette påkræver, at den nødvendige infrastruktur herfor er til stede, at der udvikles nye forretningsområder, at det gøres lettere at vende tilbage til arbejdslivet, og at deltagelsen af en hel række samarbejdspartnere fremmes for at støtte, opmuntre, lette og fremme disse kvinders adgang til arbejdsmarkedet, så der sikres lige muligheder, og det sociale sammenhold i landsbyerne styrkes;

81. understreger den aktive og afgørende rolle, som kvinder spiller i landdistrikternes økonomi, og beklager, at der fortsat er store forskelle mellem kønnene inden for beskæftigelse i landbruget og med hensyn til adgang til social sikring, uddannelse, barselsorlov og alderspension; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og de regionale og lokale myndigheder til at støtte projekter, der navnlig er rettet mod kvinder, om skabelse af innovative landbrugsaktiviteter i landdistrikter og affolkede områder med henblik på at forbedre deres stilling på landbrugsmarkedet, hvilket kan skabe nye arbejdspladser; opfordrer desuden Kommissionen til at afdække finansieringsmuligheder inden for rammerne af den fælles landbrugspolitiks anden søjle med henblik på at forbedre kvinders adgang til jord og tackle deres arbejdsvilkår i landdistrikter, særligt sæsonarbejderes arbejdsvilkår;

82. opfordrer Kommissionen til at øge sin indsats for at foreslå konkrete foranstaltninger og særlige midler til at bekæmpe feminiseringen af fattigdom og usikre arbejdsforhold med særligt fokus på kvinder, der udsættes for forskelsbehandling af flere grunde;

83. gentager sin opfordring til Kommissionen og medlemsstaterne fra sin beslutning af 28. april 2016 om kvindelige husarbejdere og omsorgspersoner i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen til at indføre en ramme for professionalisering af hus- og omsorgsarbejde, som kan føre til anerkendelse og standardisering af de relevante fag og kvalifikationer samt til mulige karriereveje, og til at opfordre medlemsstaterne til at etablere systemer for professionalisering, uddannelse, løbende opkvalificering og anerkendelse af kvindelige hus- og omsorgsarbejderes kvalifikationer, og til at oprette offentlige beskæftigelseskontorer med henblik på at styrke professionaliseringen;

84. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og udvikle politikker inden for scenekunsten, som respekterer værdien af lige muligheder samt ligestilling mellem mænd og kvinder i alle aktiviteter med vægt på afbødning af de negative virkninger af langvarige forskelle og uligheder såsom kønsskævhederne i hele musiksektoren, hvor forholdet mellem mænd og kvinder er ca. 70 % mod 30 % i alle regioner og i Europa, hvor kvinder udgør 20 % eller færre af de registrerede komponister og sangskrivere og i gennemsnit tjener 30 % mindre end de mænd, der arbejder i sektoren, og hvor kvinder kun komponerer 2,3 % af de klassiske værker, der fremføres til koncerter, og kun ejer 15 % af alle pladeselskaber;

85. er bekymret over den begrænsede sociale mobilitet, der hindrer arbejdskraftens bevægelighed blandt kvinder; understreger, at det er nødvendigt at forbedre arbejdstagernes muligheder for mobilitet inden for EU;

Torsdag den 21. januar 2021

Digitale politikker om ligestilling mellem mænd og kvinder

86. beklager underrepræsentationen af kvinder i sektorerne for digital økonomi, AI, IKT og STEM med hensyn til uddannelse, erhvervsuddannelse og beskæftigelse og påpeger risikoen for, at dette kan styrke og reproducere stereotyper og kønsskævheder gennem programmeringen af kunstig intelligens og andre programmer; fremhæver de fordele og muligheder, men også de potentielle udfordringer ved digitaliseringen for kvinder og piger, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at vedtage konkrete foranstaltninger til kønsmainstreaming i gennemførelsen af strategien for det indre marked og den digital dagsorden, der i god tid og på forhånd modvirker enhver negativ indvirkning af den digitale omstilling på kvinder og piger og sikrer en klar forbindelse mellem forpligtelserne til at udrydde stereotyper og omfattende foranstaltninger til at sikre kvinders uafhængighed i forbindelse med skabelsen af det digitale arbejdsmarked; opfordrer Kommissionen til at foreslå konkrete foranstaltninger, for at teknologier og kunstig intelligens omdannes til redskaber i kampen for at udrydde kønsstereotyper og give piger og kvinder mulighed for og lyst til at dygtiggøre sig inden for STEM og IKT og vælge disse områder som deres karrierevej;

87. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at imødegå horisontal og vertikal opdeling på beskæftigelsesområdet og diskriminerende praksis i forbindelse med beslutninger om ansættelse og forfremmelse, herunder ved hjælp af politikker, der fremmer integrationen af kvinder fra marginaliserede grupper på arbejdsmarkedet;

88. opfordrer til en fortsat nedbrydning af strukturen af traditionelle kønsnormer og kønsspecifikke forventninger til fag og aktiviteter med henblik på at overvinde de eksisterende fordomme og kønsstereotyper; understreger i denne forbindelse vigtigheden af at bevidstgøre alle, som er involveret i studie- og karrierevejledning;

89. understreger betydningen af adgang til og udviklingen af digitale færdigheder for ældre kvinder, kvinder i landdistrikter og ugunstigt stillede kvinder og piger med begrænset adgang til nye teknologier for at bevare et aktivt liv og gøre det nemt at holde kontakt med venner og slægtninge;

90. glæder sig over Kommissionens tilsagn om at bruge Horisont Europa til at give indsigt i og foreslå løsninger med hensyn til at tackle potentielle kønsrelaterede skævheder i AI; anmoder imidlertid om, at alle tilgængelige midler bruges til at støtte projekter, der tilskynder piger og kvinder til af forbedre deres digitale færdigheder, og som gør dem fortrolige med STEM;

91. bemærker, at betydningen af og mulighederne for tele- og distancearbejde er stigende i en tid med hændelser som den aktuelle coronaviruspandemi; opfordrer Kommissionen til at medtage tele- og distancearbejde i strategien som en vigtig faktor for at sikre balance mellem arbejdsliv og privatliv;

Kønsmainstreaming i alle EU-politikker og finansiering af ligestillingspolitikker

92. understreger, at kønsmainstreaming og kønsbudgettering er afgørende redskaber til at vurdere og målrette virkningerne af forskellige politiske tiltag og budgetmæssig anvendelse på mænd og kvinder og bør anvendes i hele den politiske beslutningsproces og i budgetaktioner;

93. gentager betydningen af kønsmainstreaming som en systematisk tilgang til opnåelse af ligestilling mellem kønnene; glæder sig derfor over Kommissionens nyligt oprettede taskforce vedrørende ligestilling mellem kønnene og anmoder om, at denne taskforce får behørig uddannelse og tilstrækkeligt personale og regelmæssigt rapporterer om sit arbejde til Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling; understreger betydningen af gennemsigtighed og inddragelsen af kvinderettighedsorganisationer og civilsamfundsorganisationer fra forskellige baggrunde; opfordrer indtrængende Kommissionen til at indarbejde bestemmelser, som gør det obligatorisk for generaldirektoraterne at tage hensyn til input fra taskforcen og udvikle uddannelse for alle ansatte samt procedurer til at overvåge og evaluere mainstreaming i overensstemmelse med sin målsætning;

94. opfordrer Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet til at oprette et tematisk delprogram for kvinder i landdistrikter via den fælles landbrugspolitiks strategiske planer, der finansieres af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL); understreger, at dette delprogram skal søge at øge kvinders beskæftigelse og kvindeligt iværksætteri gennem muligheder inden for landboturisme og udviklingen af digitale landsbyer, forbedre kvindelige landbrugeres adgang til jord, kredit og finansielle instrumenter, færdigheder og kompetencer gennem uddannelse, erhvervsuddannelse og rådgivningstjenester, øget deltagelse i lokale aktionsgrupper og udviklingen af lokale partnerskaber i forbindelse med Leader-programmet; opfordrer i denne forbindelse til at øremærke EU-midler til forbedring af leve- og arbejdsvilkårene i landdistrikter, herunder bedre adgang til tjenesteydelser og udvikling af infrastruktur, med særligt fokus på adgang til bredbåndsinternet, samt støtte til iværksætterinitiativer og adgang til kredit og derved styrke kvinder i landdistrikter; opfordrer medlemsstaterne til at

udveksle bedste praksis vedrørende erhvervsmæssig status for medhjælpende hustruer i landbrugssektoren og derved tage fat på spørgsmålet om kvinders ret til socialsikring, herunder barselsorlov og pensionsrettigheder, og anmoder om, at Kommissionen udarbejder en vejledning i denne forbindelse;

95. opfordrer Kommissionen til at fremme kvindeligt iværksætteri og adgang til lån og egenkapitalfinansiering gennem EU-programmer og -fonde og glæder sig over dens intention om at indføre nye foranstaltninger til fremme af nystartede virksomheder og innovative små og mellemstore virksomheder, der ledes af kvinder, i 2020 og til at styrke ligestillingen mellem kønnene under Horisont Europa; understreger, at kravet om, at ansøgerne skal have en plan for ligestilling mellem mænd og kvinder, er et afgørende redskab til at sikre fremskridt på dette område; understreger behovet for at øge kendskabet til eksisterende og fremtidige EU-finansieringsmuligheder for kvindelige iværksættere og for at øge kvindelige lederes synlighed med henblik på at etablere stærkere rollemodeller og gøre op med eksisterende stereotyper;

96. understreger, at reaktionen på covid-19-epidemien bør anvendes til at etablere yderligere budgetmidler, som medlemsstaterne kan mobilisere til at støtte ofre for vold;

97. er dybt bekymret over, at den europæiske grønne pagt og de dermed forbundne initiativer hverken indeholder et kønsperspektiv eller har nogen henvisninger til ligestilling mellem kønnene; opfordrer indtrængende til, at kønsmainstreaming indarbejdes i EU's miljø- og klimapolitikker, som f.eks. den grønne pagt, og understreger, at alle disse politikker skal underbygges af kønsspecifikke konsekvensanalyser for at sikre, at de behandler eksisterende uligheder mellem kønnene og andre former for social udstødelse; opfordrer Kommissionen til at optrappe økonomisk og institutionel støtte for at fremme en kønsretfærdig klimaindsats og fastlægge stærke politiske foranstaltninger til fremme af ligelig deltagelse af kvinder i beslutningstagende organer og udformningen af klimapolitik på nationalt og lokalt plan, hvilket er afgørende for at opnå klimaretfærdighed på lang sigt, og at kvinder og piger anerkendes og støttes som forandringsagenter;

98. opfordrer Kommissionen til at udforme en køreplan for opfyldelse af forpligtelserne i den nye ligestillingshandlingsplan, som blev aftalt på COP25, og til at oprette et permanent EU-knudepunkt for kønsspørgsmål og klimaændringer med tilstrækkelige budgetressourcer til at gennemføre og overvåge en kønsansvarlig klimaindsats i EU og på globalt plan;

99. understreger behovet for at øge de ressourcer, der er til rådighed for EU-programmer til fremme af ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder; opfordrer Kommissionen til at øge sin indsats for at gennemføre kønsbudgettering som en integreret del af budgetproceduren på alle stadier og i alle budgetposter og medtage selvstændige budgetposter for målrettede tiltag; understreger, at alle nye foranstaltninger, mekanismer eller strategier bør underkastes en kønsspecifik konsekvensanalyse; opfordrer Kommissionen og Rådet til i denne sammenhæng at investere i plejeøkonomien og vedtage en plejeaftale (»Care Deal«) for Europa, der skal supplere den europæiske grønne pagt; glæder sig over, at integration af kønsaspektet for første gang nogensinde vil være en horisontal prioritet i FFR og vil blive ledsaget af en grundig kønsspecifik konsekvensanalyse og overvågning af programmerne;

100. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til ligestilling og et livscyklusperspektiv, når den udformer de nyeste europæiske politikker og strategier, hvilket vil bidrage til at øge kvinders økonomiske uafhængighed og reducere uligheder på dette område på lang sigt;

101. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at sikre, at kvinder kan udnytte de muligheder, som den grønne omstilling skaber; understreger, at køn bør integreres i beskæftigelsespolitikkerne vedrørende bæredygtighed og retfærdig omstilling for at levere politikker, der muliggør den rette balance mellem arbejdsliv og privatliv og sikrer en anstændig indkomst, personlig udvikling og tilstrækkelig social beskyttelse; opfordrer indtrængende til, at projekter, der finansieres under miljøprogrammer, og adgang til investeringer, der vedrører klimaindsatsen, bør indeholde et kønsperspektiv;

102. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at øge ligestillingen mellem kønnene og styrke kvinders indflydelse og status inden for sport generelt i betragtning af den magtfulde og ubestridelige rolle, som sport kan spille med hensyn til at hjælpe kvinder og piger med at nedbryde kønsstereotyper, opbygge selvtillid og styrke deres lederevner; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at skabe effektive platforme for at fremme kvindelige rollemodeller og ledere med international, national og lokal rækkevidde; opfordrer medlemsstaterne til at fremme og udvikle politikker til bekæmpelse af kønsbestemte lønforskelle og forskelle i præmiebeløb og enhver form for vold mod kvinder og piger inden for sport og til at sikre øget dækning af kvinder i sportsmedierne og i beslutningstagende stillinger; opfordrer Kommissionen til at medtage sport i den planlagte kampagne mod kønsstereotyper;

103. opfordrer EU til at vedtage et intersektionelt ligestillingsperspektiv som reaktion på covid-19-krisen og til at afsætte betydelige midler under genopretnings- og resiliensinstrumentet til ligestillingsforanstaltninger, navnlig i meget kvindedominerede sektorer, og til fremme af kvinders rettigheder; opfordrer til, at finansieringen baseres på et målbart princip om integration af kønsaspektet, hvorigennem der kan garanteres en retfærdig, tilstrækkelig og sammenhængende fordeling af finansieringen; opfordrer endvidere til, at der oprettes en særlig coronavirusfond for ligestilling, som skal støtte bekæmpelsen af de eksisterende uligheder;

104. gentager behovet for at indarbejde kønsperspektivet yderligere i den kommende strategi for personer med handicap 2021, idet der tages behørigt hensyn til at skabe bedre adgang til arbejdsmarkedet gennem målrettede foranstaltninger og tiltag;

105. minder om Europa-Parlamentets beslutning af 29. november 2018 om handicappede kvinders situation ([40]); opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremsætte et konsolideret forslag inden for rammerne af den europæiske handicapstrategi for perioden efter 2020, som skal omfatte udvikling af positive tiltag målrettet mod kvinder med handicap med henblik på at sikre deres fulde og effektive deltagelse på arbejdsmarkedet og eliminere den forskelsbehandling og de fordomme, de udsættes for, herunder tiltag til fremme af beskæftigelse, uddannelse, arbejdsformidling, lige karriereveje, lige løn, tilgængelighed af og rimelig tilpasning på arbejdspladsen samt videreuddannelse, idet der lægges vægt på deres digitale inklusion og behovet for at sikre balancen mellem arbejdsliv og privatliv; anmoder også om, at foranstaltningerne med hensyn til den kønsbestemte lønforskel og pensionsforskellen og den kønsbestemte forskel hvad angår omsorgsforpligtelser udtrykkeligt tager hånd om de behov, som forældre og plejere til børn med handicap har, navnlig kvinder og hustande med enlige forsørgere; understreger også behovet for en garanti for rettigheder for personer med handicap med særlige foranstaltninger, som tager hånd om behovene hos kvinder med handicap, og for en styrkelse af ungdomsgarantien;

106. anmoder Kommissionen om især at række ud til de mest sårbare kvinder; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at alle relevante tiltag i strategien ikke lader nogen kvinder i stikken;

107. henleder opmærksomheden på manglen på et kønsperspektiv inden for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; understreger, at integration af ligestillingsaspektet bør være en integreret del af udviklingen af politikker for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen og af forebyggende strategier i alle sektorer, herunder Kommissionens kommende revision af EU's strategiske ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen i perioden efter 2020; opfordrer indtrængende Kommissionen, medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at betragte endnu ikke anerkendte erhvervssygdomme og arbejdsrelaterede sygdomme som sådanne, da de er særligt udbredte i kvindedominerede job, samt som sygdomme, der specifikt rammer kvinder, til at integrere ligestillingsaspektet inden for sundhed og sikkerhed i erhverv, der domineres af mænd, hvor der stadig er mange mangler, herunder i forbindelse med sanitære installationer, arbejdsudstyr eller personlige værnemidler, til at sikre beskyttelse og sikkerhed på arbejdspladsen i forbindelse med moderskab og tilbagevenden til arbejdsmarkedet efter barselsorlov og til at vurdere arbejdsrisici i kvindedominerede sektorer, herunder i hjemmet, når de beskæftiger sig med husligt arbejde og pleje;

108. anmoder Kommissionen om, i lyset af de påviste fordele ved modermælk til nyfødte, at fremme amning, navnlig af for tidligt fødte spædbørn; opfordrer Kommissionen til at støtte politikker, der øger anvendelsen af modermælk, både fra amning og doneret mælk til for tidligt fødte spædbørn, og fremme den grænseoverskridende brug af mælkebanker til at sikre, at kvinder i grænseregioner kan benytte sig af denne støtte, når det er nødvendigt;

109. opfordrer til, at handicapaspektet integreres i alle de generelle tiltag vedrørende ligestilling mellem kønnene, som fremmes inden for EU; opfordrer til, at personer med handicap, der er under statsligt værgemål eller omfattet af andre ordninger for begrænset juridisk kapacitet, og som udsættes for kønsbestemt vold, sikres beskyttelse, og opfordrer med henblik herpå til at sørge for effektiv adgang til domstolene for denne gruppe og uddannelse af kvalificeret personale fra de specielle tjenester, der er involveret i sådanne sager (f.eks. fagfolk inden for strafferetspleje eller sundhedspersonale); opfordrer til oprettelse af et tilgængeligt uddannelsessystem, der er frit for stereotyper og gør det muligt for piger og kvinder med handicap at vælge studieretning og arbejde i overensstemmelse med deres ønsker og evner, og som ikke er begrænset af manglende adgang, fordomme og stereotype opfattelser; støtter, at kvinder med handicap deltager som mønsterbrydere i ligestillings- og kvinderettighedsorganisationer; opfordrer indtrængende til, at kvinder og piger med handicap, herunder dem, der befinder sig på institutioner, indgår i alle forebyggelsesplaner for at forhindre tilfælde af bryst- og livmoderhalskræft i medlemsstaterne samt til, at denne gruppe indgår i alle programmer til bekæmpelse af hiv/aids og andre programmer til bekæmpelse af seksuelt overførte sygdomme; opfordrer til, at alle indikatorer og data indsamlet om ligestillingsspørgsmål opdeles efter alder, handicap og køn;

([40]) EUT C 363 af 28.10.2020, s. 164.

Bekæmpelse af tilbageslag mod ligestilling mellem kvinder og mænd

110. gentager behovet for en regelmæssig udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne, Kommissionen og interessenter (såsom sundhedsfagligt personale, regulerende myndigheder og civilsamfundsorganisationer) om kønsaspekter inden for sundhed, herunder retningslinjer for omfattende undervisning i seksualitet og samliv, seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR) og kønsspecifikke reaktioner på epidemier; opfordrer Kommissionen til at træffe yderligere foranstaltninger og yde mere støtte for at garantere SRSR under gennemførelsen af den nuværende strategi for ligestilling mellem mænd og kvinder og medtage SRSR i sin næste EU-sundhedsstrategi; opfordrer Kommissionen til at støtte medlemsstaterne i at styrke deres sundhedssystemer og levere høj kvalitet og adgang til sundhedsydelser for alle, og til at mindske forskellene i adgang til sundhedsydelser, herunder SRSR-ydelser mellem og i medlemsstaterne; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at garantere sikker, rettidig og fuld adgang til SRSR og de nødvendige sundhedsydelser;

111. anmoder Kommissionen om at behandle sundhedsmæssige uligheder i EU's kommende sundhedsstrategi, som bør fokusere på adgang til forebyggende sundhed i alle faser af livet, sundhed og sikkerhed for kvinder på arbejdspladsen og et specifikt kønsfokus i den europæiske plan for bekæmpelse af kræft; understreger endnu en gang betydningen af kønsspecifik medicin og forskning og understreger derfor, at investeringer i forståelsen af forskellene mellem kvinder og mænd med hensyn til deres sundhed bør støttes gennem Horisont Europa for at gøre sundhedssystemerne mere lydhøre over for kvinders og mænds forskellige behov;

112. opfordrer Kommissionen til at støtte forskning i ikkehormonel prævention til kvinder, så de har flere alternativer, samt til at støtte forskning i prævention til mænd med det formål at skabe lige adgang til og brug af prævention samt et delt ansvar;

113. kræver støtte til kvinderettighedsforkæmpere og kvinderettighedsorganisationer i EU og på verdensplan, herunder organisationer, der arbejder med SRSR og LGBTI+, gennem øget og øremærket økonomisk støtte i den næste FFR; understreger desuden deres økonomiske vanskeligheder som følge af den nuværende krise og opfordrer til øget støtte for at sikre tilstrækkelig finansiering af deres fortsatte arbejde; er dybt bekymret over tilbagegangen med hensyn til kvinders hævdvundne rettigheder og ligestilling mellem kønnene i visse medlemsstater og navnlig over forsøgene på yderligere at kriminalisere abort og undergrave unges adgang til omfattende seksualundervisning i Polen og over den vedtagne reform, der angriber transkønnedes og interkønnedes rettigheder i Ungarn; opfordrer til løbende overvågning af status for kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene, herunder desinformation og regressive initiativer i alle medlemsstater, og til at oprette et alarmsystem, der sætter fokus på tilbageslag; opfordrer Kommissionen til at støtte undersøgelser, der analyserer forbindelsen mellem antidemokratiske bevægelser og angreb på og desinformationskampagner om kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene og på demokratiet, og opfordrer Kommissionen til at analysere de grundlæggende årsager hertil og øge sine bestræbelser på at bekæmpe dem ved at gennemføre faktatjek, udvikle modfortællinger og iværksætte oplysningskampagner;

114. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en global kampagne mod de stigende angreb, som menneskerettighedsforkæmpere oplever, og til at sikre frigivelsen af disse med særligt fokus på kvinderettighedsforkæmpere; opfordrer til øjeblikkeligt at indarbejde et bilag i EU's retningslinjer vedrørende menneskerettighedsforkæmpere med det formål at anerkende og udvikle yderligere strategier og redskaber til bedre og mere effektivt at reagere på og forhindre den specifikke situation, de trusler og de risikofaktorer, som kvinderettighedsforkæmpere står over for;

115. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at beskytte kvinder, som er særligt sårbare over for forskelsbehandling af flere grunde, og anerkende de intersektionelle former for forskelsbehandling, som kvinder oplever baseret på køn, etnisk oprindelse, nationalitet, alder, handicap, social status, seksuel orientering og kønsidentitet og migrationsstatus, og sikre, at de gennemførte foranstaltninger tager højde for og reagerer på disse gruppers særlige behov;

116. minder om sin beslutning af 12. februar 2019 om behovet for en styrket strategisk EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration for perioden efter 2020 ([41]), hvoraf det fremgår, at der i de fleste medlemsstater ikke blev konstateret nogen forbedring i adgangen til beskæftigelse, at boligforholdene giver anledning til alvorlig bekymring, at der kun er gjort få fremskridt med hensyn til fattigdom, og at der er behov for et stærkt kønsaspekt i EU-rammen; er bekymret over den hadefulde tale mod romaer i forbindelse med covid-19-pandemien og de supplerende restriktioner i nogle medlemsstater, hvor romasamfund sættes i karantæne, og frygter de negative konsekvenser for de mest sårbare grupper blandt romaerne, herunder piger, unge kvinder, ældre kvinder, personer med handicap samt LGBTIQ+-personer; glæder sig over vedtagelsen af den strategiske EU-ramme for romaernes ligestilling og integration, hvilket vil gøre det muligt at analysere coronavirussets indvirkning på romasamfundene og vedtage foranstaltninger til at undgå tilbageslag med hensyn til deres rettigheder;

117. opfordrer indtrængende Kommissionen til at etablere en konkret ramme for sexarbejderes rettigheder og beskyttelse under og efter en krise; fastholder endvidere betydningen af at medtage foranstaltninger og strategier, der bekæmper den forskelsbehandling, som sexarbejdere står over for med hensyn til adgang til finansiering, bolig, sundhedspleje, uddannelse og andre tjenester;

118. fremhæver, at de audiovisuelle og trykte medier er en af de sektorer, der har betydelig kulturel, social og økonomisk vægt, og som både afspejler og former samfundet og kulturen; beklager, at kvinder er stærkt underrepræsenterede i centrale kreative stillinger i denne sektor, herunder i filmbranchen i hele Europa og på verdensplan; opfordrer Kommissionen til at gøre noget ved kønsstereotyper i medierne og fremme indhold, hvor kønnene er ligestillet; understreger betydningen af at fremme mediekendskab og forsyne alle relevante interessenter med kønssensitive medieuddannelsesinitiativer; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage lovgivning, der forbyder sexistisk reklame i medierne, og fremme uddannelse og praktisk undervisning i modvirkning af kønsstereotyper på journalist-, kommunikations-, medie- og reklameuddannelser; opfordrer Kommissionen til at hjælpe med at udveksle bedste praksis inden for bekæmpelse af sexistisk reklame; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre politikker til udryddelse af vedvarende uligheder inden for hele den audiovisuelle sektor med henblik på at skabe og forbedre muligheder for kvinder og piger;

Ligestilling mellem kønnene gennem eksterne forbindelser

119. opfordrer i overensstemmelse med artikel 8 i TEUF, hvori det fastslås, at EU i alle sine aktiviteter bør tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder, til sammenhæng mellem og en gensidig styrkelse af EU's interne og eksterne politikker vedrørende principperne om forskelsbehandling af flere grunde, kønsmainstreaming og ligestilling mellem kønnene, bekæmpelse af kønsstereotyper og kønsroller samt skadelig praksis og diskriminerende lovgivning samt fremme af kvinders lige udøvelse af alle menneskerettigheder gennem eksterne forbindelser; fremhæver i denne forbindelse især EU's handelspolitik, udviklingssamarbejde og menneskerettighedspolitik; understreger den primære rolle, som styrkelse af kvinders indflydelse spiller for en effektiv gennemførelse af udviklingspolitikker; minder om betydningen af uddannelse for kvinders og pigers indflydelse i både EU og partnerlandene; understreger, at uddannelse ikke kun er en ret, men et afgørende redskab til at bekæmpe tidlige ægteskaber, tvangsægteskaber og teenagegraviditeter; fastholder behovet for, at EU's udenrigspolitik som en prioritet skal bidrage til at sørge for, at pigerne bliver i skolen, så de kan fortsætte deres uddannelse i partnerlandene; glæder sig over de fornyede tilsagn om kvinders og pigers rettigheder og henvisningen til verdensmålene for bæredygtig udvikling og navnlig mål nr. 5 som en vigtig ramme for ligestillingsstrategien;

120. opfordrer Kommissionen til i partnerskab med medlemsstaterne at overvåge og arbejde for en fuldstændig gennemførelse af Beijinghandlingsprogrammet, ICPD-handlingsprogrammet og resultaterne af deres gennemgangskonferencer og af alle verdensmål for bæredygtig udvikling, herunder mål 3.7 og 5.6, både i og uden for EU, ved hjælp af indikatorer, der er i overensstemmelse med den globale indikatorramme for FN's verdensmål for bæredygtig udvikling;

121. glæder sig over den nye kønshandlingsplan III (GAPIII) som et centralt instrument til fremme af ligestilling mellem kønnene og styrkelse af kvinders og pigers indflydelse og status i de eksterne forbindelser; understreger, at dette dokument skal ledsages af klare, målbare og tidsbestemte indikatorer, herunder en fordeling af rollerne og ansvaret for de forskellige aktører; glæder sig over, at den nye handlingsplan fastholder målet om, at 85 % af alle nye programmer skal bidrage til ligestilling mellem kønnenebeklager at det nye mål om, at 20 % af programmerne skal have ligestilling mellem kønnene som deres hovedformål ikke blev fastsat; kræver, at det nye instrument for naboskab, udviklingssamarbejde og

([41]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0075.

internationalt samarbejde prioriterer ligestilling mellem kønnene og kvinders rettigheder på tværs af geografiske og tematiske programmer i overensstemmelse hermed; glæder sig over ændringen i den institutionelle kultur i Kommissionens tjenestegrene og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil med henblik på mere effektivt at leve op til EU's forpligtelser vedrørende kvinders rettigheder og ligestilling mellem kønnene;

122. opfordrer Kommissionen til yderligere at styrke EU's rolle som katalysator for ligestilling mellem kønnene i hele verden;

123. opfordrer Kommissionen til at fremme en dybere forståelse af de særlige behov, som kvinder og piger, der er migranter og asylansøgere, har med hensyn til adgang til sundheds- og uddannelsesmæssig støtte og økonomisk sikkerhed for at forebygge risikoen for, at de udnyttes, og sikre, at deres rettigheder respekteres;

124. bemærker, at Kommissionen skal håndtere den særlige situation for kvinder i modtagelsesfaciliteter for migranter og asylansøgere, hvor de skal beskyttes mod kønsbaseret vold, og opfordrer til tilpasset infrastruktur for kvinder og piger og relevant uddannelse af de ansatte i disse faciliteter, alt efter behov;

125. glæder sig over en værdibaseret EU-handelspolitik med en høj grad af beskyttelse af arbejdstager- og miljørettigheder samt respekt for de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene; minder om, at kønsaspektet skal integreres i alle EU's handels- og investeringsaftaler, og at aftalerne skal omfatte et ambitiøst kapitel, der kan håndhæves, om handel og bæredygtig udvikling; glæder sig over Kommissionens tilsagn om for første gang at sikre, at der medtages et særligt kapitel om handel og ligestilling mellem kønnene i den moderniserede associeringsaftale med Chile på grundlag af eksisterende internationale eksempler;

126. gentager sin fortsatte støtte til Kommissionens arbejde på dette område;

o

o o

127. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.